Myter, løgner og svar om Auschwitz og Holocaust

ul. OFIAR FASZYZMU

Kåre Løken

Historieforlaget

ARBEIT MACHT FREI
HALT

Myter, løgner og svar

om Auschwitz og Holocaust

Første utgave

Kåre Løken

HISTORIEFORLAGET TRYKKERI
2008

Historieforlaget publiserer bøker som fremmer
forlagets mål om fortreffelighet innen
forskning, stipend og utdanning.

Copyright © 2008 tilhører Historieforlaget

Alle rettigheter forbeholdt. Ingen deler av denne publikasjonen kan reproduseres, lagres i et hentesystem, eller overført, i hvilken som helst form eller på noen måte, elektronisk, mekanisk, kopiering, opptak eller på annen måte, uten forhåndstillatelse fra Historieforlaget

Elektronisk utgave.

Til Terje Emberland. Takk for all inspirasjon.

Kåre Løken

Det er umulig å forstå noe man forakter, siden forakt sperrer for forståelse. Forakt, fordommer og uvitenhet er derfor uløselig knyttet til hverandre.

Forord

Denne boken er basert på en meningsutveksling om Auschwitz og Holocaust mellom to faghistorikere tidligere i år (2008), gjengitt med tillatelse. Disse faghistorikerne har vidt forskjellige meninger om hva som fant sted både i det tredje riket, under Holocaust og i Auschwitz. De støtter seg derfor til ulike historiske tradisjoner: På den ene siden finnes en ortodoks tolkning, som har materialet fra den internasjonale krigsforbryterdomstilen i Nürnberg og historikere som Raul Hilberg med standardverket «The Destruction of the European Jews» fra 1961 som utgangspunkt for videre forskning. Senere forskning har blitt gjennomført av historikere som Peter Longerich, Christopher Browning og Martin Gilbert.

Den andre hviler seg på en revisjonistisk tolkning som legger mest vekt på tysk kildemateriale fra krigen, med en tradisjon som går tilbake til historikeren og konsentrasjonsleirfangen Paul Rassinier med boken «The Drama of the European Jews» fra 1964. Senere forskning gar blitt gjennomført av historikere som Robert Faurisson, Germar Rudolf og Carlo Mattogno.

Boken er organisert slik at den ortodokse tolkningen står uthevet, mens den revisjonistiske tolkningen står som motsvar. Det er derfor mulig å bruke boken både for å skape oversikt over ortodokse og revisjonistiske forskningstradisjoner, og for å sammenligne dem.

Bergen, 10.10.2008

Kåre Løken

MYTER, LØGNER OG SVAR OM AUSCHWITZ OG HOLOCAUST

1. «Enhver historiker som er villig til å ta det samlede kildematerialet i betraktning, til å vurdere de sporene etter massemordet som både gjerningsmenn og ofre etterlot seg, vil det være åpenbart at tyskerne drev med massemord.»

Svar: Hvilket tysk kildemateriale fra krigen er det som sier noe om gassing av jøder? Tyskland var et byråkrati hvor ordre kom fra toppen og ble sendt tjenestevei nedover i byråkratiet. Så dersom det fantes en slik ordre, ville den trolig ha blitt funnet.

2. «Det er forøvrig misvisende å tale om "revisjonister" og "ortodokse". Forskjellen er snarere å betrakte som en mellom en sjarlatan og en vitenskapsmann.»

Svar: Forskjellen mellom en sjarlatan og en vitenskapsmann er den samme som mellom en som er ukritisk med hensyn på kildebruk og en som har god kildekritikk. Dersom man har et øyevitne som eksempelvis hevder at 150.000 jøder ble gasset i Auschwitz, mens offisielle tall nå sier at bare litt over 75.000 franske jøder ble deportert, at Krema II og III hadde ni ovner med fire åpninger, mens det riktige var fem ovner med tre åpninger, at det istedenfor skinner mellom «gasskammeret» (som tyskerne kalte likkjeller) var en heis siden de lå i ulike etasjer, at det var 9,5 mennesker per kvadratmeter under gassingen, noe som ville være vanskelig uten at ofrene var samarbeidsvillige, at henrettelsen tok tre minutter mens det kan ta nesten

20 minutt å henrette mennesker i gasskammer i USA, og at Himmler var til stede i leiren og var vitne til gassing av 3.000 jøder i januar 1943 (som nå sto 13 per kvadratmeter) på tross av at tjenestekalenderen til Himmler viser at han ikke var i leiren etter juli 1942, har dette vitnet troverdighet, eller har det ikke troverdighet?

3. «Holocaust handler ikke om religion, men om hvilke spor av fortiden som finnes og ikke finnes, og om hva vi kan slutte ut fra dem.»

Svar: Holocaustforskningen er omtrent så langt unna vitenskap i historiefaget som man kan komme, nettopp på grunn av de kvasireligiøse dogmene og gruppetenkningen man finner rundt den. Selv håpløse vitneforklaringer som den en ser over, fremsatt av Rudolf Vrba, blir ikke avfeid som feilaktige på trass av deres mange feil, og på trass av at et slikt vitne trolig ville ha blitt vurdert som ubrukelig i andre sammenhenger av de samme forskerne.

4. «Rudolf Höss hevdet under avhør i Nürnberg at 2.5 millioner bla drept i Auschwitz. I sine memoarer, forfattet i fengsel i mars 1946, justerte han dette tallet ned, og beregnet at ca. 1.130.000 mennesker bla myrdet i leiren.»

Svar: Höss ble torturert i fengsel og truet med å få hele familien overlevert til russerne. Nå er ikke dette i seg selv bevis på at påstandene hans var falske, men i begynnelsen hevdet han at tre millioner hadde blitt drept under hans kommando frem til 1943. Dette var tydeligvis en tilpasning til det russiske antallet fire millioner, som trolig er tatt rett ut av luften, og det er fint at heller ikke en slik sjonglering med tall får deg til å miste troen på Höss som vitne. For å gjøre antallet tre millioner realistisk, blåste han opp antallet jøder i Europa kraftig. Dessuten nevnte han leirene Belzec, Treblinka og Wolzec som ytterligere «dødsleirer», selv det ikke fantes noen leir i Wolzec. Han hevdet dessuten at disse tre leirene var operative i juni 1941, mens Belzec ble operativ i mars 1942, og Treblinka i juli 1942. Han hevdet dessuten å ha mottatt ordre om å drepe jøder i juni 1941 og begynte gassing med det samme. Dette er langt tidligere enn de ortodokse mener en slik ordre kom. Höss viderefortalte eventyret om at de samlet opp kroppsfett og tømte det over flammene, eksperimentering med dynamitt for å bli kvitt likene, og at kremasjonsgjengen hans var i praksis var immune mot giftgass.

Over: Rudolf Höss (1900-1947). Kommandant i Auschwitz-Birkenau fra mai 1940 til november 1943. Henrettet i Auschwitz i 1947.

5. «Tysk leirpersonell etterlatt seg vitnemål. Det gjelder blant andre legen Johann P. Kremer, som noterte i sin dagbok den 2. september 1942:

> ***«Zum 1 . Mal draussen om 3 Uhr früh bei einer Sonderaktion zugegen. Ein Vergleich hierzu erscheint mir das Dante'sche Inferno fast wie einer Komödie. Umsonst wird Auschwitz nicht das Lager von Vernichtung genannt!»***

Svar: Jeg etterlyste tysk kildemateriale fra krigen som sa noe om gassing av jøder, og du gir meg noe helt annet. Vi er nå i 1942 midt under en tyfus- og malariaepidemi i Auschwitz, hvor folk døde i hopetall med diaré — noe som kanskje også var medvirkende til at han kalte Auschwitz for anus mundi..?

Hva Kremer mente med begrepet «sonderaktion» er uklart. Fra hans eget notat fra 5. september skriver han om en «sonderaktion» *fra* Holland. Den 12. oktober skriver han fortvilt på nytt at det på tross av sykdommen i leiren kom en «sonderaktion» *fra* Holland med 1.600 mennesker.

Kremer nevner ordet gassing bare en gang, og da i anledning avlusing av bygninger.

6. «En annen type kilde er de såkalte Sonderkommandos, innsatte i leiren som bla satt til å gjøre det mest grusomme arbeidet tenkelig -- å drive "sjauearbeid" med likene i gasskammeret. Noen av disse overlevede krigen, og brakte således med seg inn i ettertiden sine egne minner om hva som foregikk i Birkenau.»

Svar: Dersom det er Filip Müller du sikter til, skrev han romanen sin mer enn 30 år etter. Boken er tydelig forurenset av andre biografier og vitnemål og er krydret med fargerike historier av denne sorten, som trolig gir et bedre innblikk i forfatterens svekkede mentale helse enn i historiske hendelser:

> «Suddenly a few girls, naked and in the full bloom of youth, came up to me. They stood in front of me without a word, gazing at vi deep in thought and shaking their heads uncomprehendingly. At last one of them plucked up courage and spoke to me: ”We understand that you have chosen to die with us of your own free will, and we have come to tell you that we think your decision pointless: for it helps nothing.” She went on: "We must die, but you still have a chance to save your life. You have to return to the camp and tell everybody about our last hours,” [...]. Before I could make an answer to her spirited speech, the girls took hold of me and dragged me protesting to the door of the gas chamber. There they gave vi a last push, which made me land bang in the middle of the group of SS men.”[1]

Det burde være unødvendig å prøve å forklare hvor usannsynlig det er at unge, nakne damer dyttet en protesterende Müller ut av gasskammeret.

---

[1] F. Müller, *Eyewitness Auschwitz. Three Years in the Gas Chambers*. Stein and Day, New York 1969, s 131

Over: Filip Müller (1922-2013). Det tok flere tiår før han fulgte oppfordringen til de nakne jentene i gasskammeret om å fortelle historien deres, og han endret forklaring to ganger om hvor lenge han hadde arbeidet i «sonderkommandoen»: fra 18 måneder, til 14 måneder, og sist, seks uker.

7. «Gjerningsmennene gjorde seg den ytterste flid med å tilintetgjøre inkriminerende dokumentasjon. Hele arkiv bla brent da det viste seg at Tyskland ville tape krigen.»

Svar: Så påstanden en ofte hører som at tyskerne nitidig dokumenterte sine lovbrudd, og at det finnes massevis av dokumentasjon på at tyskerne planla å drepe alle jødene, er feilaktig? Så revisjonistene har med andre ord rett i dette?

At lite arkivmateriale falt i alliert hender er ikke korrekt. De allierte fant 100 - hundre - tonn politiske og militære dokument i Nord-Tyskland alene, og ikke et eneste av disse sier et ord om gassing av jøder.[2]

---

[2] R. Harzstein, *Waldheim: The Missing Years*. New York: Arbor House/William Morrow, 1988. s. 227

8. «I denne sammenheng var selvfølgelig dokumenter som refererte til massemord de første man kvittet seg med.»

Svar: Dersom historiefaget skal basere seg på øyevitner som gjenforteller historier og rykter de har hørt fra andre, og i tillegg på dokumenter som ikke eksisterer, innebærer det at en forkaster historiefaget som vitenskap og går over til pseudovitenskap eller skjønnlitterær sjanger (som vist over).

9. «For det andre var ikke nazistaten slik at utviklingen "på bakken" nødvendigvis fulgte ordrer fra høyeste hold. Utviklingen av "Den endelige løsningen" var ikke noen ovenfra-og-ned- prosess. Ian Kershaws velkjente tese om "working towards the Führer" har stor forklaringkraft her. Veldig kort oppsummert er det tale om at forskjellige instanser nedover i makthierarkiet på sett og vis kappet om å tilfredsstille det de oppfattet som "Førerviljen", og tilbød forskjellige, og etterhvert som krigen skred fremover, stadig mer radikale løsninger på "jødespørsmålet". Hitler hadde liksom satt "den endelige løsningen på jødespørsmålet" ut til konkurranse.»

Svar: Nazistaten var et topptungt byråkrati. Det betød ikke at Hitler tok alle avgjørelser. Hitler hadde en kjerne av mer eller mindre lojale toppledere rundt seg med vide fullmakter innen deres ansvarsområde. Det er absurd å forestille seg noe annet enn at et planlagt massemord på mange millioner mennesker kan ha kommet fra noen annet sted enn høyt oppe i makthierarkiet, og med Hitler sin vitende og vilje. Og dette kan ikke ha hendt uten en skriftlig ordre som ble sendt nedover i hierarkiet tjenestevei. Det var ganske enkelt slik det tyske byråkratiet fungerte. Ian Kershaws tese bygger med andre ord på en fantasifull tanke om telepati fra Hitler og til de laveste byråkratiske nivåene, som det ikke finnes noen beviser for i det hele tatt.

10. «Russernes tall på døde var ikke tatt ut av luften, men basert på den ufullstendige informasjonen som var tilgjengelig i den kaotiske perioden.»

Svar: Så når eksempelvis den russisk-jødiske sjefspropagandisten Ilya Ehrenburg så tidlig som i desember 1944 — fire måneder før krigen var slutt - «visste» at seks millioner jøder var blitt drept var dette basert på - hva? Og hva med sionisten rabbi Dov Weissmandel som kom med tallet allerede i mai 1944? Det fantes ingen statistiske data eller andre pålitelige parametre disse to kan ha benyttet for å komme frem til et slikt fasitsvar.

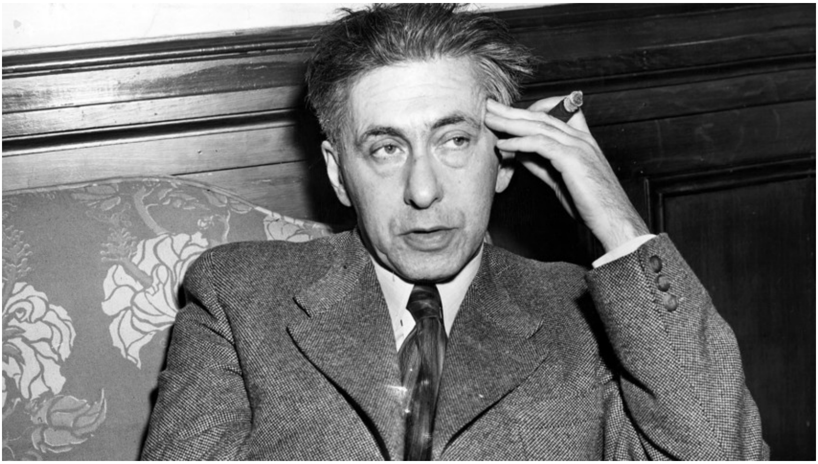

Over: Ilya Ehrenburg (1891-1967). Sannsynligvis gjentok han bare tallet 6 millioner fra Weissmandel.

11. «Dersom Rudolf Höss [kommandanten i Auschwitz] skulle ha blitt tvunget til å oppgi et spesielt antall døde, noe det ikke finnes bevis for, ville det være mer sannsynlig at han faktisk gjorde det -- altså konsistent oppgav samme tall.»

Svar: Dersom han var forvirret og slengte tre ulike tall ut i luften, er det desto mer urovekkende med henblikk på troverdigheten hans som vitne. I Nürnberg ble fremtoningen hans blant annet skildret som «schizoid». La oss være ærlige; Höss sa flere ting som i retrospekt neppe er korrekt og som etter min vurdering kommer inn under kategorien fornærmelse av menneskelig intelligens. Hadde Höss skrevet historien sin under krigen — i dagbokform eller på annen måte — hadde jeg neppe tvilt på at han skrev sannheten. I fangenskap med bøddelen like om hjørnet, og med en uviss skjebne for familien, er det lettere å tenke tanken om vikarierende motiver.

12. «Den leiren Höss tilsynelatende tenkte på da han sa Wolzek, var Sobibor. Han talte tidligere i det samme avhøret om en leir som lå "40 km i østlig retning fra Kulm". Sobibor ligger 40 km nord-øst for Kulm.»

Svar: Den østlige retningen Höss snakker om er i realiteten i retningen nord-nordøst, så det blir omtrent det samme som å si at Oslo er en by i nordlig retning fra Stavanger. Ikke direkte feil, men totalt villedende.

13. «Vi har da to mulige forklaringer: Höss bla torturert/tvunget til å oppgi en fiktiv dødsleir og plassere den -- tilfeldigvis! -- på samme sted som en reelt eksisterende, eller, mer sannsynlig, vel: han glemte navnet. Höss hadde åpenbart ikke et fotografisk minne som Hitler.»

Svar: Eller alternativ tre: Höss drev gjøn med britene og polakkene for å svekke troverdigheten til sin egen forklaring.

13. «Det ble for en stund siden postet et båndopptak av Heinrich Himmler som taler til høyere SS-offiserer ved en konferanse i Poznan. Hvor det ble snakket om en endelig løsning for jødene.»

Svar: Så vidt jeg kan se, etter å ha lest og hørt hele talen, snakket Himmler om evakuering og fjerning av jøder fra tysk sfære. At SS var rundhåndet med likvideringer av jøder på østfronten er det heller ingen tvil om, og talen må leses i lys av dette, men jeg finner ikke noe bevis i talen som viser at alle jøder under tysk kontroll skal drepes i gasskammer. Termen «Endlösung» ble så vidt jeg kan se ikke brukt i talen i det hele tatt, så her er det nok en misforståelse på gang.

14. «Og så har man Wannsee-konferansen, ikke bare kjent fra dokumenter, men også fra vitneførsel fra de som faktisk var der.»

Svar: At det kom en ordre om industrielt folkemord ut av Wannseekonferansen er det intet bevis for. Ingen av deltakerne hadde rang eller fullmakt til å avgjøre noe slikt, og Wannsee har blitt tydelig tonet ned i forskerkretser i mange år, selv om man fortsatt hører eventyret i populærhistorien om at det kom en avgjørelse på konferansen om å drepe alle jøder i tysk sfære.

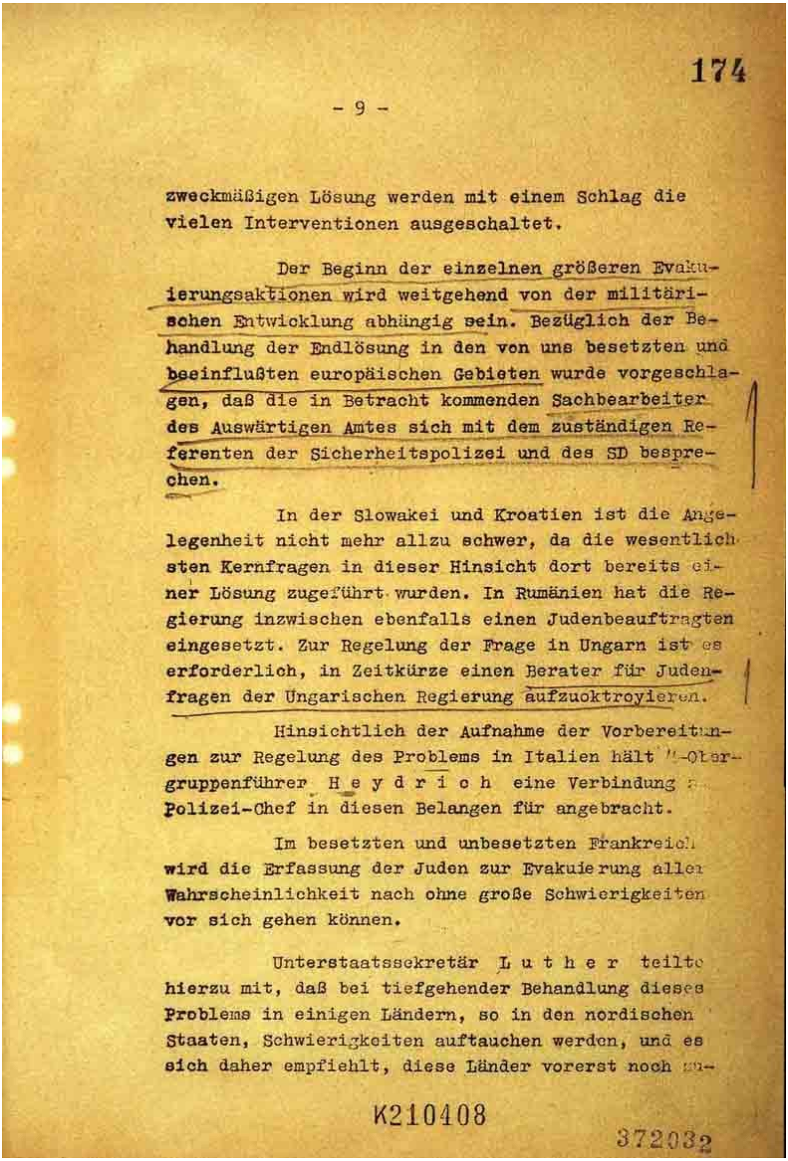

174

- 9 -

zweckmäßigen Lösung werden mit einem Schlag die vielen Interventionen ausgeschaltet.

Der Beginn der einzelnen größeren Evakuierungsaktionen wird weitgehend von der militärischen Entwicklung abhängig sein. Bezüglich der Behandlung der Endlösung in den von uns besetzten und beeinflußten europäischen Gebieten wurde vorgeschlagen, daß die in Betracht kommenden Sachbearbeiter des Auswärtigen Amtes sich mit dem zuständigen Referenten der Sicherheitspolizei und des SD besprechen.

In der Slowakei und Kroatien ist die Angelegenheit nicht mehr allzu schwer, da die wesentlichsten Kernfragen in dieser Hinsicht dort bereits einer Lösung zugeführt wurden. In Rumänien hat die Regierung inzwischen ebenfalls einen Judenbeauftragten eingesetzt. Zur Regelung der Frage in Ungarn ist es erforderlich, in Zeitkürze einen Berater für Judenfragen der Ungarischen Regierung aufzuoktroyieren.

Hinsichtlich der Aufnahme der Vorbereitungen zur Regelung des Problems in Italien hält SS-Obergruppenführer Heydrich eine Verbindung Polizei-Chef in diesen Belangen für angebracht.

Im besetzten und unbesetzten Frankreich wird die Erfassung der Juden zur Evakuierung aller Wahrscheinlichkeit nach ohne große Schwierigkeiten vor sich gehen können.

Unterstaatssekretär Luther teilte hierzu mit, daß bei tiefgehender Behandlung dieses Problems in einigen Ländern, so in den nordischen Staaten, Schwierigkeiten auftauchen werden, und es sich daher empfiehlt, diese Länder vorerst noch

K210408

372032

Over: En side av protokollen fra Wannsee-konferansen. I andre avsnitt står det at starten på større evakueringsaksjoner i stor grad vil være avhengig av den militære utviklingen, altså om tyskerne erobret områder i øst som jødene kunne evakueres til.

15. «Og uansett, når tyskerne "plutselig" begynte å samle opp jøder i 1941, mer eller mindre samtidig over hele Europa, burde ikke dette vise at det hele var planlagt?»

Svar: Det er vel ingen som tviler på at jødene ble utsatt for umenneskelig behandling gjennom tap av sivile rettigheter, utstøting av samfunnet, og deretter konfiskering av eiendom, deportering og bruk som slavearbeidskraft. Det bør heller ikke være noen tvil om at hundretusenvis ble likvidert i Russland og at mange hundretusener flere mistet livet i tyske konsentrasjonsleirer. Men det er et steg fra å være enig i alt som står over til å hevde at Tyskland planla og prøvde å drepe absolutt alle jøder under tysk kontroll på industrielt vis gjennom dødsleirer med gasskammer. Ja, de vendte det blinde øyet til pogromer på østfronten, de var rause med represalier mot jøder i Russland, og de sendte mange hundrer tusen til konsentrasjonsleirer som var smekkfulle av sykdom og med høye dødsrater, noe som er umenneskelig og kriminelt i seg selv. Men nei, det er aldri funnet 1) noen plan om å drepe alle jødene under tysk kontroll, og det er heller aldri funnet 2) tyske dokumenter fra krigen som nevner gasskammer for å drepe så mange som mulig. Det er bare på disse to siste punktene jeg er uenig med de ortodokse, rett og slett fordi det ikke finnes håndfaste beviser fra samtidige og pålitelige kilder.

16. «Auschwitz: Vi er også midt i spiser inferno -- "verre en Dantes inferno", ifølge Kremer, av massemord på hele toglaster fulle av uskyldige og forsvarsløse mennesker. Kremer levner i sitt

vitnemål fra 1947 ingen tvil om hva ham hadde i tankene da han talte om "Sonderaktionen", "utryddelsesleiren" Auschwitz, og "anus mundi" [...]»

Svar: Jeg spurte deg tidligere om det finnes et tysk dokument fra krigen som nevner gassing av jøder, så når du stadig kommer trekkende med mer eller mindre poetiske utdrag fra en dagbok, sier det meg at du ikke er i stand til å gi meg det jeg ber om.

Det er ellers en uredelig uvane å tillegge ord betydninger det åpenbart ikke har. I ortodoks litteratur blir ordet «sonderaktion» ofte en eufemisme på dreping, på tross av at Kremer skriver om en «sonderaktion» fra Holland, og ikke en «sonderaktion» på jøder fra Holland, som ville være noe helt annet. Ordet «sonderaktion» betyr som ordet sier at det er en hendelse som er utenom det vanlige, så dersom du i likhet med de ortodokse mener at gassing hendte dagligdags og gjentatte ganger om dagen i Auschwitz, gir det heller ikke mening å kalle det en «sonderaktion».

Du har rett i at Kremer forklarte seg i 1947 (og han uttalte seg på nytt i 1964). Likevel har ikke dette samme verdien som et dagboknotat fra krigen ville hatt. Hvorfor skrev han ikke rett ut i dagboka at han hadde sett gassing? Var han redd for myndighetene? Han var tydeligvis ikke så redd at han ikke kunne skrive kritiske bemerkninger om naziregimet. Og var tyskerne en gjeng komplette idioter som holdt gassingen så hemmelig at de måtte bruke eufemismer, som de ortodokse hevder, i krypterte og topphemmelege dokumenter, men ikke så hemmelig at de lot Kremer spasere ut av leiren og tilbake til sin sivile jobb, hvor han kunne fortelle det til alle, etter bare to måneder i leiren?

Hva Kremer virkelig mente var trolig dette, som han skrev den 21. oktober 1942:

> «Though I have nå definite information yet, nonetheless I expect that I can be in Münster again before December 1 and so finally will ha turned my back on this Auschwitz hell, where in addition to typhus, etc., typhoid fever is now mightily making itself felt.»[3]

Med andre ord: Det var all sykdommen som opprørte Kremer. Påfallende nok kom det ikke et ord om gasskammer før krigen for lengst var over.

17. «Altså var han til stede ved gassingen selv om han var dårlig og hadde feber etter å ha tatt sin andre tyfusvaksine.»

Svar: Det står ikke et ord om gassing i dagboken, annet enn i anledning avlusing av bygninger. Han skrev senere i dagboken at det var sykdommen som var et «helvete». Dette notatet er av langt bedre kvalitet enn de senere vitnemålene hans siden det ligger nærmere i tid.

18. «Det er slett ikke absurd å forestille seg at massemordets utvikling foregikk ved en dynamikk hvor hierarkiets fornedre lag spilte en betydelig rolle. At Hitler ønsket et "judenrein" Europa for enhver pris, var selvfølgelig en nødvendig forutsetning.»

---

[3] R. Faurisson, Mémoire en défense. 1980, s. 55f

Svar: Jeg tenker at du først og fremst bør finne dokumentasjon på gassing før du gir deg ut på fargerike årsaksforklaringer som det heller ikke finnes dokumentasjon på, og som naturligvis hviler på funn av førstnevnte.

19. «Du forsøker å fremstille historieforskning som religion, et spørsmål om tro og tvil»

Svar: Absolutt ikke. Nesten all historieforskning er fri, men hvorvidt kan man snakke om fri forskning når noen konklusjoner kan gi deg fengselstraffer eller andre harde sanksjoner? Dette er usett i andre fagområder eller historiske temaer.

Angående den kvasireligiøse karakteren rundt Auschwitz, er dette som alt annet her bare min personlige mening: Auschwitz blir et pilegrimsmål; piggtråd, sko og askehauger blir relikvier, nazismen blir inkarnasjonen på satanisk ondskap, Hitler blir inkarnasjonen av Satan, og forskerne blir et presteskap som er bindeledd mellom helligdommen og folk flest, og som kommer med normative retningslinjer ut fra historien.

20. «Du fremstiller andre revisjonister som pålitelige kilder, i dette tilfellet Jürgen Graf.»

Svar: Jeg har aldri lest artikkelen det er snakk om, men jeg har ingen kvaler om å bruke Jürgen Graf så lenge han viser til konkret kildemateriale som jeg kan sjekke selv. Jürgen Graf er ikke en upålitelig kilde fordi han er revisjonist. Og det blir kretinsk å utelukke kildematerialet revisjonister eventuelt gjør kjent fordi de kommer til konklusjoner man ikke liker. Andres vurderinger kan man gjerne forkaste, men ikke kildematerialet i seg selv. Så i den grad Graf oppgir kildemateriale som andre kan sjekke og se ham i kortene, er det faktisk helt uproblematisk.

21. «Hvis gassingen ikke fant sted, hvor blir det da av alle de europeiske jødene som forsvinner i løpet av første halvdel av 1940-tallet? Rundt 50% fordufter fra jordens overflate, ingen ser eller hører fra dem igjen, hele jødiske samfunn fordufter!»

Først må du nesten dokumentere at rundt 50% av alle jødene forduftet fra verdens overflate, så kan jeg ta utfordringen. Jeg tviler likevel ikke, som du ser over, på at jødene ble særdeles hardt rammet av andre verdenskrig. Men selv et stort folketap er ikke noe bevis i seg selv på planlagt folkemord med gasskammer. Under boerkrigen, hvor britene satte sivile boere i konsentrasjonsleirer for å unngå at de støttet opprørerne, døde omtrent 40 prosent av de innsatte voksne og 60 prosent av barna på ett år alene. Likevel er det vel ingen som vil hevde at britene hadde en plan om å drepe alle boerne. Høye dødsrater som følge av sykdom er ikke til å unngå når en stuer et stort antall mennesker på et lite område. Det kan være et rent helvete, som Kremer skildret.

22. «Tross alt, hvis fornekterne med "vitenskap" kan bevise at nazistene aldri utryddet jødene, hva er da i veien med nasjonalsosialisme som ideologi?»

Nasjonalsosialismen er først og fremst en død ideologi, tuftet på svak teori og som viste seg dysfunksjonell i praksis. Det er neppe slik at folk ville flokke seg rundt ideologien dersom man kom frem til at de ikke hadde en plan om å drepe alle jødene eller om det var kjent at de ikke hadde gasskammer. Regimet hadde mange nok svin på skogen og mange nok offer til at ideologien for alltid blir liggende på historiens søppeldynge. Det var tross alt ikke bare jødene som måtte lide for politikken deres, men hele det tyske folket og det meste av Europa.

23. «Det handlet på dette tidspunktet ikke lenger om "evakuering", numment Himmler gjorde klart ved å snakke åpent om jødenes "utryddelse" -- "die Ausrottung des Jüdisches Volkes"»

Svar: Ordet «ausrotten» har flere betydninger på tysk. Det kan bety «drepe», men det kan også bety å «luke ut» eller «fjerne», som igjen kan være synomymt med tvungen evakuering. I denne teksten er det tydelig at Himmler snakker om evakuering i form av å fjerne jødene fra tysk sfære, og neppe om en plan om å drepe alle jødene under tysk kontroll. Allerede første setning under gjør det klart at det er evakuering Himmler mener, og ikke fysisk tilintetgjørelse:

> «Ich mene die Judenevakuierung: die Ausrottung des judischen Volkes. Es gehört zu den Dingen, die man leicht ausspricht. "Das judische Volk wird ausgerottet", sagt Ihnen jeder Parteigenosse, "ganz klar, steht in unserem Programm drin, Ausschaltung der Juden, Ausrottung, machen wir.»

Her er min oversettelse:

> *«Jeg mener evakueringen av jødene: Det jødiske folket blir tatt bort. Det er en av disse tingene man sier lett: «Det jødiske folket blir fjernet», sier alle partikamerater til dere, det er ganske klart, står i programmet vårt, luke ut jødene og ta dem bort, er det vi gjør.»*

Som Himmler sa det selv, det står i programmet vårt! Med «programmet vårt» mente han naturligvis partiprogrammet til NSDAP. I dette programmet sto det ikke at jødene skulle likvideres, men bare at jødene ikke skulle ha statsborgerskap — noe som i realiteten var synonymt med *utvisning* fra landet.

24. «Det kan som nevnt se ut som at en slik plan aldri eksisterte. Det blir galt å slutte fra at en plan ikke er funnet/ikke eksistert, til at massemordet ikke fant sted.»

Svar: Mangelen på en plan eller en skriftlig ordre i det tyske byråkratiet med all sin dokumentfetisjisme innebærer en kraftig svekkelse av tesen om et planlagt massemord på mange millioner mennesker. Husk også at det er du som beskylder tyskerne for massemord, og at det er du som har ansvar for å bevise at beskyldningene er rette, og ikke tyskerne som skal bevise sin egen uskyld.

25. «Angående mangelen på offisielle tyske dokumenter som spesifikt refererer til massemord ved gassing, er årsaken naturligvis at SS systematisk tilintetgjorde inkriminerende dokumentasjon.»

Svar: Var tyskerne dumme? Hvilken mening finner du i å «systematisk» tilintetgjøre inkriminerende informasjon, og samtidig la øyenvitnene spasere ut av porten på slutten av krigen? Var dette i så fall smart — eller engang logisk dersom man ville kutte alle løse tråder? Et godt bevis på at det ikke var massemord ved gassing i Auschwitz var at tyskerne lot øyevitnene leve.

Og hvilket bevis har du egentlig på at SS «systematisk» tilintetgjorde dokumenter som refererte til massemord ved gassing? Sannheten er at det ikke finnes dokumentasjon på dette i det hele tatt, så om domstolene i Norge i dag skulle ta stilling til kriminalsaker på samme måte og etter samme logikk ville alle siktede blitt dømt: De siktene er skyldige dersom man finner beviser mot dem. Og finner man ikke beviser mot dem, er de også skyldige fordi de har ødelagt alle beviser!

26. «Det finnes faktisk likevel noen få overlevende dokumenter. Ett dokument taler rett ut om en "Vergasungskeller" ("gasskjeller").»

Svar: Det var flere rom i leiren som hadde ordet «gass» i navnet uten at det har meningen gasskammer for massemord. I konstruksjonsrapporten for Birkenau fra 30. oktober 1941 ble det for eksempel bygd to desinfeksjonsbygninger (BW5a og BW5b), som begge hadde gassrom (Vergasungsraum). Planene er likevel såpass uklare at det er vanskelig å si hvilken funksjon kjelleren hadde, men det ville uansett ha vært svært upraktisk å ha et gasskammer i en annen etasje enn krematoriet, ettersom en av effektivitetshensyn ville ha vært avhengig av effektiv transport fra gasskammeret til krematoriet.

27. «En inventarliste over Krematorium III fra juni 1943 lister opp "gasstett dør" og 14 falske "dusjhoder" (det var ingen vanntilkobling).»

Svar: Jeg ser ingenting i dokumentet som sier «falske» dusjhoder. Dusjhodene var ekte, og det kan dokumenteres at det var konkrete planer om å sette opp omtrent 100 oppvarmede dusjer på samme sted.

Den 14. mai 1943 sendte Karl Bischoff et telegram til Karl Prüfer i Topf & Sohn og ba ham om å ta med planer om konstruksjon av omtrent 100 dusjer i kjelleren av Krematorium III:

> «Bring Monday [May 17] rough plan for production of hot water for about 100 showers. Fitting of heating coils damp boiler in the waste incinerator at present under construction crem. IIT from system using the high temperatures of the gases. It would be possible to raise the brickwork of the furnace to take a large tank. Herr Prifer is requested to bring the relevant drawings on Monday 15/5 .
> Sig. Bischoff» [4]

I tillegg kom det en rapport 16. mai 1943 med følgebrev fra Bischoff til Kammer:

---

[4] J.-C. Pressac, *Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers*. 1989.

> «Disinfection Station
>
> For the disinfection of the prisoners' clothing in the several parts of BA [Bauabschnitt: 1.e., Birkenau sector -- ed.] II an Organization Todt disinfection station is envisioned. In order to achieve a complete bodily delousing for the prisoners, both of the existing baths for prisoners in BA I will be equipped with hot watere heaters and boilers, så that there will be hot water for the existing showers. It is further planned to run heating pipes from the incinerator at crematorium III, to be used for the water in the showers to be sett up in the basements of crematorium III.»[5]

Listen din er fra 24. juni 1943 — altså mindre enn en måned etter at tyskerne planla ekte dusjer på samme sted.

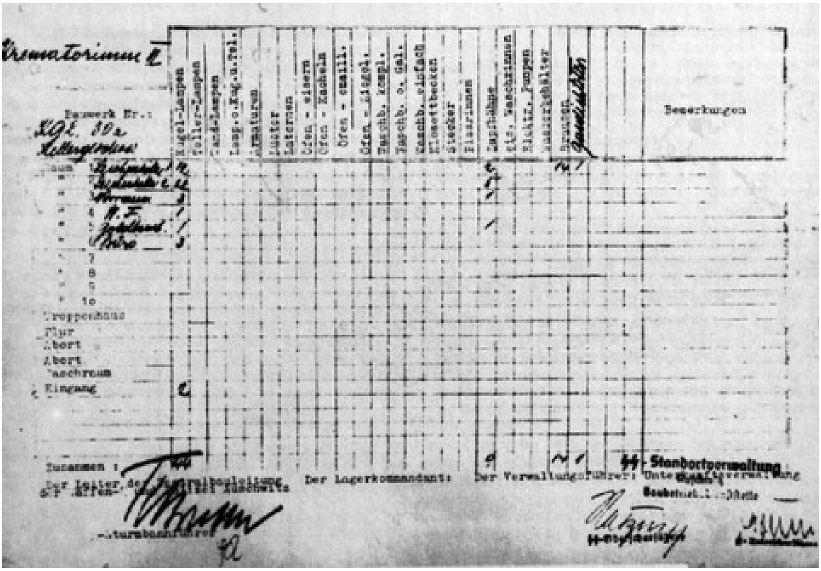

Bauwerk Nr.:

Raum 7

8

9

10

Treppenhaus

Flur

Abort

Abort

Waschraum

Eingang

Bemerkungen

Zusammen :

Der Lagerkommandant:

Over: Inventarliste fra Krema III i juni 1943.

---

[5] S. Crowell, *The Basement Showers of Crematorium III*. Institute for Historical Review. Hentet fra: https://www.ihr.org/jhr/v20/v20n2p17_Crowell.html

28. «Johann P. Kremers dagbok taler om "Sonderaktionen", som han senere bekreftet var synonymt med gassing»

Svar: Ordet «sonder-» med ulike endinger ble mye brukt i Tyskland, både i militæret og i det sivile – også blir fortsatt brukt i dag.

Ordet «sonderaktion», og ord som «sondermassnahmen» og «sonderbehandlung» ser en av og til går igjen, og i ulike sammenhenger angående Auschwitz. Man ser alle i forbindelse med sykdomsforebyggende tiltak, som konstruksjon av dusjer, avlusingsanlegg og lignende. I tillegg nevner Jean Claude Pressac at ordet «sonderaktion» også ble benyttet om nedslåing av streiker eller annen uro i leiren, noe jeg ikke ser på som usannsynlig. Dessuten ble «sonderaktion» muligens også brukt om prosessen med å skulle de arbeidsdyktige fra de arbeidsuføre.[6]

Det er med andre ord ikke noen tydelig sammenheng mellom ordet «sonderaktion» og gassing.

En mann som risikerer dødsstraff er ellers neppe verdens mest pålitelige vitne. Jeg har store problemer med å se den kvalitative forskjellen mellom Kremers vitnemål og eksempelvis vitnemålene i Moskva-prosessene, de falske tyske tilståelsene fra andre tyske offiserer om deltagelse i Katynmassakren eller andre utstillingsrettssaker, hvor den tiltalte kunne velge mellom en lovnad om en liten bonus for «samarbeidet» eller å være sikker på å bli henrettet. For det andre vil jeg nok en gang minne om at Kremer bare nevnte ordet «gassing» en gang i dagboka, i anledning avlusing av bygninger.

---

[6] Nederlandsche Roode Kruis (Utg.), Auschwitz, Bd. III, Gravenhage 1952, s. 72

29. «Kurt Prüfer, ansatt hos Topf & Sønn som bygde kremasjonsovner, skrev et brev høsten 1942 om at en kremasjonskapasitet i Auschwitz på 80.000 i måneden ikke var tilstrekkelig, hvilket også sier sitt.»

Svar: Det er i dag ingen seriøse forskere som hevder at krematoriene kremerte vanvittige 80.000 i måneden. Et slikt tall er etter min vurdering en uansvarlig overdrivelse som rimer dårlig med koksleveransene til leiren. Krematorieovnene var koksfyrte, så mengden koks som ble levert til leiren kan gi en viss pekepinn på hvor mange som ble kremert i en gitt periode. Materialet for krigen er ufullstendig, men i perioden 15. mars til 25. oktober 1943 ble det levert 607 tonn koks til krematoriene i Auschwitz-Birkenau. I tillegg kom det levert 96 kubikkmeter ved, noe som tilsvarer omtrent 21 tonn koks. Til sammen har man da energi som tilsvarer om lag 628 tonn koks. Vi vet også at det i den samme perioden er registrert omtrent 16.000 naturlige dødsfall, noe som tilsvarer omtrent 40 kilo koks per kremasjon. En kremasjonskapasitet på 80.000 i måneden skulle derimot tilsi at tyskerne var i stand til å kremere et lik med mindre enn én kilo koks i denne perioden, noe som fint burde holde til nobelprisen i fysikk.

Utvidelsen av krematoriekapasiteten tidlig i 1943 var i seg selv logisk. Brevet er fra høsten 1942, altså midt under tyfusepidemien, da det døde flere hundre fanger hver eneste dag av sykdom. For det andre henger utvidelsen av krematoriekapasiteten sammen med at Himmler under et besøk i Auschwitz den 17.-18. juli 1942 beordret at krigsfangeleiren i Birkenau skulle utvides fra 125.000 til 200.000 fanger. I siste tredjedel av 1942 døde litt over 20 prosent av alle fangene av sykdom, noe som maksimalt utgjorde 25.000 fanger. Man ville være sikre på at krematoriene hadde kapasitet til å brenne unna alle likene dersom en ny epidemi skulle komme — og i tillegg dersom fangebefolkningen økte med 75.000 mennesker.[7]

30. «Dette er riktignok bare fragmentarisk dokumentasjon, og ser man på hvert enkelt av disse dokumentene isolert, hvilket Holocaust-benekterne gjerne gjør, er det lett å "resonnere" seg frem til "revisjonistiske" fortolkninger, som at det hele dreier seg om helt uskyldige desinfiseringsrom.»

Svar: Det er, som jeg har skrevet over, veldokumentert fra samtidige tyske dokumenter at de hadde desinfiseringsrom i leiren, og at ulike hygienetiltak ble iverksatt for å hindre sykdom. Det er derimot ikke dokumentert at tyskerne hadde gasskammer for å drepe så mange som mulig.

31. «Men dokumentene må naturligvis settes i det øvrige tilgjengelige kildematerialets kontekst, nærmere bestemt tyske gjerningsmenns såvel som jødiske og andre ofres, inkludert flere titalls Sonderkommando-medlemmers vitnemål om gassingen.»

Svar: Det er direkte feil å fremstille det slik at det finnes titusenvis av vitner som sier det samme om Auschwitz. De aller fleste bekrefter at de hørte «rykter» i leiren om et gasskammer, men nesten ingen så noe som helst annet enn en arbeidsleir. At de hadde hørt et rykte var ikke annet å vente. Vi vet at den første «rapporten» om et gasskammer kom fra den polske undergrunnsbevegelsen i 1942. Dette faller tilfeldigvis sammen i tid med konstruksjonen av avlusingsanlegg med dusjer hvor tilfeldigvis Zyklon B ble benyttet for å ta knekken på tyfusbærende lus. Vi har med andre ord en kobling på samme tid mellom dusjer, gasskamre og Zyklon B som hadde stikk motsatt funksjon enn å ta livet av så mange som mulig — nemlig å redde liv. Vinteren og våren 1942 kom altså rapporter fra den polske undergrunnsbevegelsen til den polske eksilregjeringen i London om at tyskerne hadde gasset 700.000 i Polen i «gassvogner», at det var blitt eksperimentert med gassing av russiske krigsfanger i Auschwitz i 1941, og at det var en leir i nærheten av Auschwitz kalt Paradisial, som hadde fem ganger så stor krematoriekapasitet som Auschwitz. I juni 1942 ble et utdrag av rapportene fra den polske undergrunnsbevegelsen sendt på BBC, så fra 1942 ble disse ryktene spredt ut over hele Furopa, og at det ble snakk om et angivelig gasskammer i Auschwitz var med bakgrunn i dette ikke særlig rart.

---

[7] H. Langbein, *Menschen in Auschwitz.* Europaverlag, Wien. 1987, s. 74

De som faktisk hevdet å ha vært vitne til gassing er forsvinnende få jevnført med alle dem som hadde hørt ryktene. For Auschwitz-Birkenaus del er antallet øyevitner neppe høyere enn 10-12. Rudolf Vrba, som var en av forfatterane av en tidlig rapport om gassing måtte til slutt medgi at ham gjenfortalte historier han hadde hørt fra andre. I tillegg er det såpass store sprik i forklaringene til øyenvitnene at de ikke er konsistente. Særlig ser vi store variasjoner og motsigelser i de tidligste øyenvitneforklaringene, hvor forklaringene lå nærmere i tid og risikoen for forurensning var mindre. Den første avisartikkelen til Pravda fra Auschwitz er et eksempel på dette, hvor øyevitner blant annet fortalte at tyskerne brukte et elektrisk samleband til massemord (som naturligvis ingen har hørt om før eller siden).[8]

Det var først mange år etter krigen at historiene til øyevitnene ble så konsistente som de er i dag, med hovedfokus på gasskamre med Zyklon B. På detaljnivå, det vil si hvordan gassingene konkret ble utført, er det til og med den dag i dag store avvik i forklaringene.

32. «Det finnes vitnemål fra overlevende som så sine nærmeste bli sendt til venstre i stedet for til høyre for deretter aldri å se dem igjen.»

Svar: Auschwitz-Birkenau var en del av et industrikompleks for slavearbeidskraft, så tyskerne måtte skille de arbeidsføre fra de som ikke var arbeidsuføre. Det var ikke slik at arbeidsuføre ble drept.

---

[8] Pravda, 2. februar 1945. Hentet fra http://www.fpp.co.uk/docs/Pravda020245.html

Her er et bilde av barn i Auschwitz ved slutten av krigen:

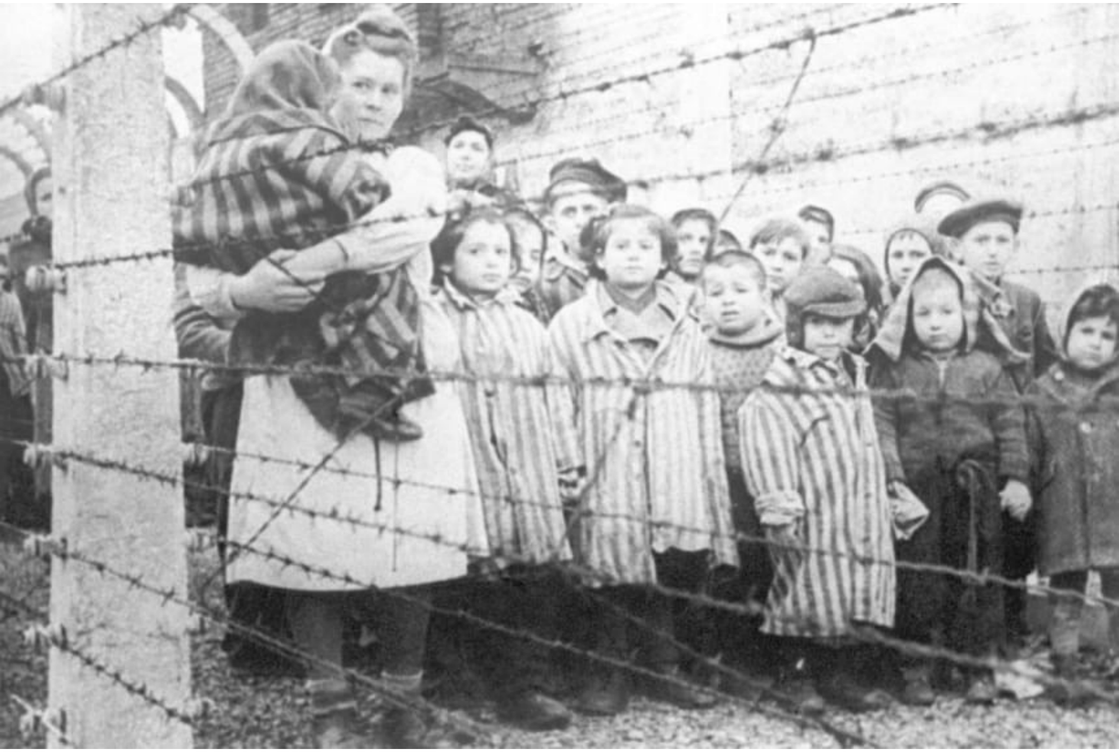

Over: Siden barna fikk leiruniformer, er det ingen tvil om at de bodde fast i leiren. Det er derfor ikke korrekt at barna ble gasset ved ankomst.

Her får en eldre kvinne med stokk hjelp av en russisk offiser:

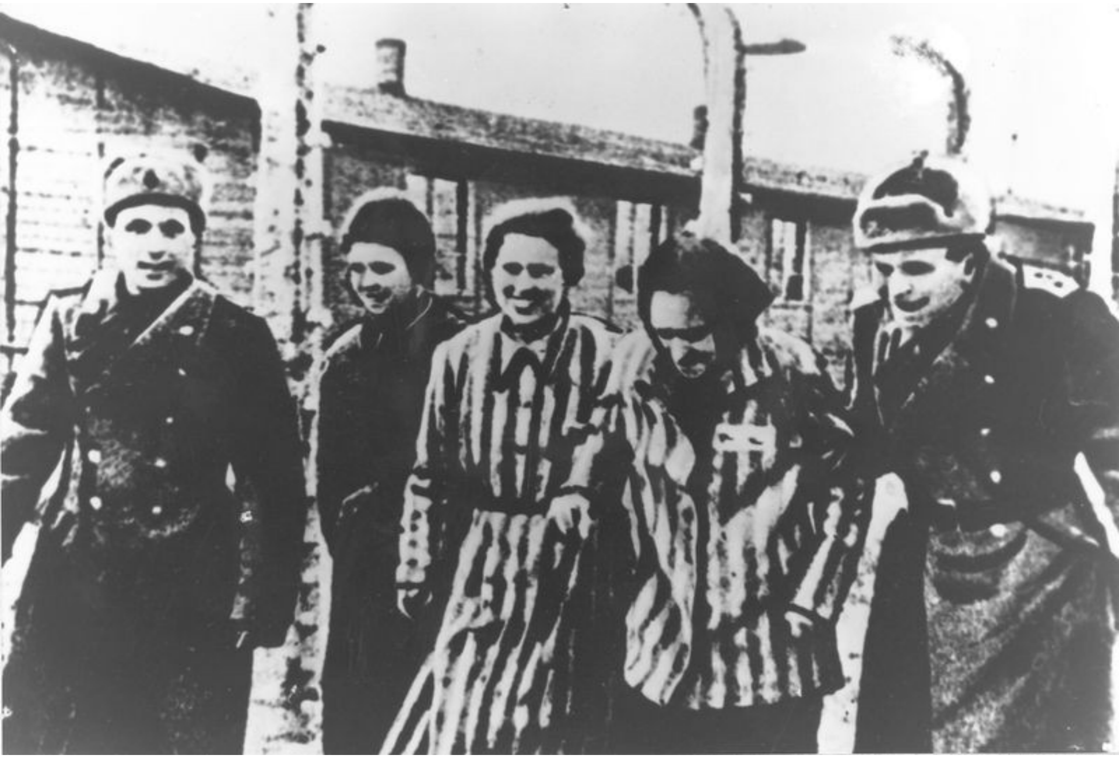

Over: Bildet motbeviser også at alle arbeidsuføre ble gasset ved ankomst. Også den eldre kvinnen har fått leiruniform, som beviser at hun ble innskrevet som fange i leiren.

De såkalte «Sterbebücher», som dødsfallene ble registrert i, nevner mange eksempler på eldre som rett og slett dør av svak helse og alderdom over 80 år gamle.

Likevel er det alltid slik at det er barna og de eldre som gjerne blir de første ofrene når det bryter ut sykdom, så at familier ble splittet og kanskje aldri traff hverandre igjen, er slett ikke rart.

33. «Det finnes spor av giftgassen i gasskamrenes vegger.»

Svar: Dette er et provoserende utsagn som tøyer sannheten. Zyklon B var det mest effektive insektmidlet før DDT ble oppfunnet. I Auschwitz ble Zyklon B brukt over hele leiren for å ta knekken på tyfusbærende lus, og det ble også mye brukt i det sivile. Man finner spor etter insektmidlet over praktisk talt hele leiren, og ikke bare i «gasskamrene». Et pinlig faktum for de ortodokse er likevel at man finner store konsentrasjoner av såkalt «prøyssisk blå» på stedene man drev med regelmessig avlusing, men ikke tilsvarende høye verdier hvor de ortodokse påstår at tyskerne drev med massemord med det samme insektmidlet.

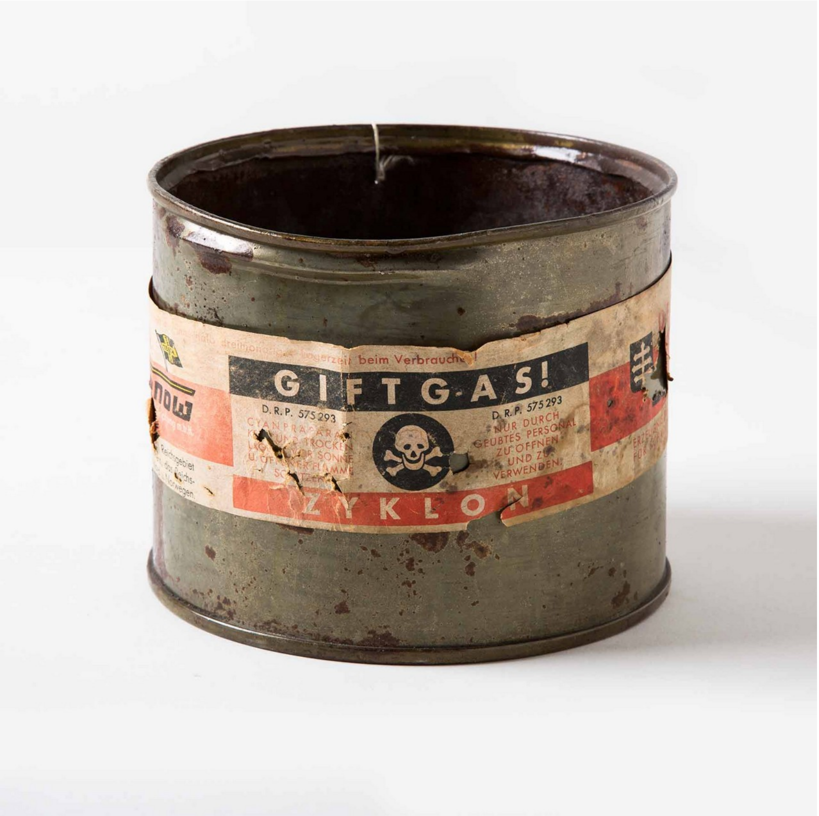
beim Verbraucher
GIFTGAS!
D.R.P. 575 293
D.R.P. 575 293
NUR DURCH GEÜBTES PERSONAL ZU ÖFFNEN UND ZU VERWENDEN.
ZYKLON
Reichsgebiet
Norwegen.

Over: En brukt Zyklon B-beholder. Tyfusbærende lus var en alvorlig trussel for de innsatte i konsentrasjonsleirene, og Zyklon B var det datidens mest effektive insektmiddel.

34. «Den pedantiske kveruleringen rundt preposisjonene "på" og "fra" og det øvrige i forbindelse med Kremers tale om "Sonderaktionene", får la stå som et vitnesbyrd på manglende argumentasjonskraft.»

Svar: Dette er typisk ad-hominem argumentasjon — personangrep for å trekke bort fokuset fra debatten. Det er kanskje bare logisk at en person som arbeidet på et universitet ikke kunne grunnleggende tyske preposisjoner?

35. «De SS-menn og andre som kjente til gassingen, talte antagelig åpent om det seg imellom.»

Du svarer ikke på spørsmålet mitt, men kommer med billige spekulasjoner i stedet, så jeg må prøve en gang til: Var gassingene så hemmelige at tyskerne måtte bruke eufemismer i krypterte og topphemmelege dokumenter, men ikke så hemmelig at de ikke kunne innvie en mann som Kremer i hva som hendte, som attpåtil bare var i leiren i to måneder? Og var jødeutryddelsen så hemmelig at man brukte eufemismer i topphemmelege dokumenter, men ikke så hemmelig at en ikke kunne skryte av det i offentlige taler?

36. «Det er likevel ikke vanskelig å forestille seg at man var varsom med hvilke ord man brukte både i private nedtegnelser og spesielt i offisielle dokumenter.»

Svar: Kremer var faktisk svært *lite* varsom på andre områder i dagboka si, ettersom han skrev kritiske bemerkninger om naziregimet, som uansett kunne ha gitt ham store problemer dersom de ble oppdaget.

37. «Utdraget fra Kremers dagboknotat betyr noe annet enn du tror.»

Svar: Innholdet i Kremers dagboknotat er språklig sett enkelt å forstå, men innholdet er uklart. Det er slett ikke usannsynlig at Kremer var vitne til et tog fra Holland som kom midt på natten, men fasiten på hva som hendte den natten var det nok bare Kremer som satt med.

38 «Robert Faurisson er ingen autoritet på Holocaust. Han er faktisk grundig avkledd som det motsatte.»

Svar: Nå siterte jeg ikke Faurisson sine tanker eller vurderinger, men et direkte sitat fra en annen kilde som sto i en av bøkene hans. Det er med andre ord en smal sak å sjekke om sitatet stemmer for å se Faurisson i kortene, så da er det i grunn uproblematisk. Men du har derimot rett i at Faurisson sine tanker og vurderinger i litteratur bør veie en hel del tyngre enn tankene og vurderingene om Auschwitz — jeg har derimot ikke brukt noen av dem. Når det er sagt er det også bare et mindretall av de ortodokse holocausthistorikerne som er faghistorikere, men de har du tydeligvis ikke tilsvarende problemer med.

39. «Nok en klassisk Holocaust-fornekter-strategi: Fremstille "tvilerne" som en forfulgt pariakaste. Dette er heller ikke sant.»

Svar: Dette er vel ingen strategi; det er klare fakta. Å tvile på den offisielle Holocaust-historien fremprovoserer svært sterke følelsesmessige reaksjoner hos folk flest, og i denne gruppen finnes det et lite mindretall som er villige til å ty til vold. Så å stå frem som revisjonist i det offentlige rommet kan få deg banket opp, huset ditt brent ned, eller i verste fall kan du bli drept. Er man ekstra uheldig og bor i et land hvor holocaustrevisjonisme er nedfelt i vanlig straffelov, får man naturligvis fengsel eller bøter - i tillegg til alt det andre.

40. «Holocaust-fornektere kan fritt fremsette sine politisk motiverte løgner i det aller meste av verden, f.eks. Storbritannia, USA eller Iran (jf. Holocaust-kongressen i Teheran for en stund tilbake).»

Politisk motiverte løgner? Først til påstanden om politisk motivasjon: Som jeg nevnte var revisjonismen sin far, Paul Rassinier, en kommunist, antifascist og tidligere konsentrasjonsleirfange som slett ikke var ute etter å rehabilitere nazismen, dersom det er dét du legger i politisk motivasjon. Selv er jeg sosialliberal og demokrat. Jeg vet ikke hvor bevandret du er 1 politisk filosofi, men demokrati og liberalisme var så vidt jeg minnes to ting som var rimelig upopulære i nazistiske kretser i hele historien til partiet. Om forskjellen mellom kommunisme og nazisme, eller mellom sosialliberalisme og nazisme fortsatt er vanskelig å få øye på, er det ikke mangel på bøker om temaet som du kan lese.

Dernest til påstanden om løgn: En påstand er bare løgn dersom den som fremsetter påstanden vet at den ikke er sann. Det gir ikke mening å kalle noen som fremsetter en påstand i god tro om at det de sier er sant, for løgnere. Så for å kalle revisjonister løgnere må du nesten vite hva de tenker, noe jeg med all respekt tviler på at du er i stand til.

Angående holocaustkonferansen i Iran er det både et paradoks og en stor skam at europeere fra land med lange demokratiske tradisjoner nærmest var tvunget til å reise til skrekkregimet i Teheran for å få ytringsfrihet og tilstrekkelig trygghet for deltakerne til å holde en konferanse om et historisk tema.

41. «Du påstår at du "absolutt ikke" fremstiller historieforskning som religion. Hva er det du gjør i sitatet ovenfor?»

Svar: Her tror jeg nok du misforstår meg. Jeg kritiserer dem som gjør historieforskningen til en religion, med alle sine fallgruber. Forskning kan ikke være religion, og religion kan ikke være forskning. De to utestenger hverandre gjensidig. Historiefaget må ha et vitenskapelig fundament, hvor man baserer seg på troverdige kilder for å finne ut av hva og ikke minst hvorfor ting hendte, og det må være lov å stille spørsmål og å komme til upopulære konklusjoner uten å bli utsatt for represalier for at man skal kunne snakke om fri forskning.

42. «Hva skal ellers historiefaget basere seg på? Man har ikke annet enn øyevitneskildringer, enten fra primærkilde eller gjenfortalt. Dokumentasjon er jo ikke annet enn gjengivelse av en øyevitneskildring av en hendelse; fra midt i begivenheten eller sett på avstand.»

Svar: Det jeg skrev var at historiefaget ikke skal baseres på «øyevitner» som gjenforteller historier og rykter de har hørt fra andre — med andre ord andrehands informasjon som ikke engang «øyevitnene» kan si sikkert at stemmer. Et øyevitne er en person som har sett med egne øye det han eller hun vitner om, og slike kan være nyttige supplementer til andre kilder. Likevel er ikke den menneskelige hjernen lik en videokassett, som kan spille av minnene nøyaktig slik ting hendte. Selv normale og mentalt friske mennesker kan lage «mentale bilder» av historier de bare har hørt fra andre og tro at de faktisk har sett og hørt det selv. Og dess sterkere følelsesmessige reaksjoner som er forbundet med det man vitner om, dess mindre pålitelige er øyevitnene. Dessuten er minnet noe som forfaller over tid, og som kan blandes med nyere erfaringer og bli forurenset, selv om man tror det er sant.

Så for å finne ut om et øyevitne er pålitelig, må man ta utgangspunkt i så tidlige vitnemål som mulig for å unngå forurensning. Man må dessuten se etter feil, selvmotsigelser og motsigelser med andre vitner. For Auschwitz sitt vedkommende i anledning påstander om gassing, er det ikke særlig flere vitner enn Höss, Broad, Vrba, Miller, Tauber, Dragon, Nyiszli, Bendel, Gerstein og Wiernik, og de inneholder både feil og motsier hverandre i en slik grad at det er lite å bli klok av, og det er etter min vurdering ikke mulig å trekke ut noe sikker kunnskap ut fra et minste felles multiplum.

43. «Her har du altså trukket frem to stykker som nevnte tallet seks millioner -- det naturlige spørsmålet å stille da er: hva så? Jeg synes ikke det er underlig med disse utsagnene. Dere bla satt frem henholdvis i mai og desember 1944. Muligens hadde Weissmandl tilgang på informasjon fra Vrba-Wetzler-rapporten og/eller Witold Pileckis rapport fra 1943; det samme gjaldt muligvis for Ehrenburg.»

Svar: Begge disse rapportene er med all respekt å melde - søppel. Vrba-Wetzler-rapporten fordi den inneholder en rekke feil og motsigelser, som tyder på at de ikke har sett med egne øyne hva de skriver om. Vrba har senere innrømmet at han har tatt seg visse kunstneriske friheter basert på hva han har «hørt» fra andre, som jeg har skrevet tidligere, og det er sannsynliggjort at hele rapporten lider av dette. Angående Witold Pileckis rapport er den i likhet med Vrba-Wetzler-rapporten i større grad en samling myter som verserte i leiren enn et pålitelig historisk dokument. For eksempel hevdet Pilecki at tyskerne kremerte lik på 3 minutter i elektriske krematorier i leiren, som ingen andre meg bekjent har sett, at tyskerne gasset 8.000 mennesker om dagen — eller utrolige 240.000 på en vanlig måned, og at omtrent 5 millioner hadde blitt drept i leiren frem til han flyktet i 1943!

44. «Hvor mye de visste om massemyrderiene i Ukraina, Hviterussland og Baltikum er vanskelig å si. Uansett var informasjonen de satt på langt ifra 100 % pålitelig, så når dere talte om seks millioner, så gjorde de ikke det på grunnlag av noe trygt fundament av informasjon.»

Svar: Her er vi faktisk helt enige!

45. «Himmler gjorde klart i sin tale hva ham mente da han sa "ich mene die Judenevakuierung: die Ausrottung des Jüdischen Volkes". Dette betyr: "Jeg mener jødeevakueringen: [altså] utryddelsen av det jødiske folket." Man kunne forestille seg at han hadde sagt: "ich mene die Ausrottung des judischen Volkes: die Judenevakuierung".»

Svar: Ja, Himmler gjorde det klinkende klart hva han mente. Han snakket om evakueringen av jødene, noe det også finnes haugevis av offisielle samtidige dokumenter som bekrefter og bygger opp under. I tillegg viser han til partiprogrammet, hvor han implisitt på nytt viser til evakuering av jøder. Det er ikke så vanskelig å forstå dette utsagnet, med mindre man selv prøver å feiltolke det.

At «ausrotten» ikke nødvendig har betydningen drept finner vi og hos den tsjekkiske presidenten Emil Hacha, som snakket om at alle som talte for en prosovjetisk politikk i protektoratet måtte bli «ausgerottet».[9]

---

[9] H. Picker, *Hitlers Tischgespräche im Führerhauptquartier*. Seewald, Stuttgart 1963, s. 435

46. «Himmler sier i den samme talen: "Wir haben das moralische Recht, wir hatten die Pflicht unserem Volk gegenüber das zu tun, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen."

Sitatet er feil. Dette er det riktige:

> «Wir **hatten** das moralische Recht, wir hatten die Pflicht gegenüber unserem Volk, dieses Volk, dass uns umbringen wollte, umzubringen.»

Uansett lar du feilaktig Himmlers preteritum bli presens. Himmler sa: «Vi hadde den moralske retten [...] vi hadde en plikt [...] til å drepe dette folket som ville drepe oss.» Dette gjorde du kanskje for å dekke over at selv ikke de ortodokse hevder at jobben var over (preteritum) i oktober 1943 — på et tidspunkt da det fortsatt bodde millioner av jøder i Europa, og for eksempel de ungarske jødene ikke var deportert?

De tyske talene på den tiden var — akkurat som pressen - ofte fulle av floskler, spissformuleringer og overdrivelser. Slik er det også i dette eksempelet. Det fantes ingen nazister som på ramme alvor mente at jødene hadde prøvd å drepe 80 millioner tyskere. Hitler snakket også om at det tyske folket kom til å bli «ausgerottet» dersom landet ble invadert av Sovjetunionen. Han mente heller neppe at 80 millioner tyskere kom til å bli drept i bokstavelig betydning, men trolig at tyskerne kom til å bli underlagt sovjetisk herredømme og miste nasjonal selvstendighet.

Et annet eksempel på denne retorikken finner man hos Hitler, som 10. november 1938 sa at man måtte tilintetgjøre («vernichten») de tyske intellektuelle.[10]

Dette betyr ikke at Hitler hadde planer om å drepe alle intellektuelle i landet, men snarere å knuse dem som politisk maktfaktor.

I mai 1940 går det dessuten helt klart frem fra et dokument at Himmler forkastet den «bolsjevikiske» metoden med massemord som «ugermansk». Hitler kommenterte dette utsagnet med å skrive «helt rett» i margen.[11]

47. «Disse ordene bla ytret på et tidspunkt da massemyrderiene allerede hadde holdt på omtrent to år. Det er ingen tvil om hva Himmler hadde i tankene. Bare svært fantasifulle fortolkningsmanøvrer, slike som de du her gjør, kan gi den konklusjonen at Himmler og hans folk talte om å "flytte jødene ut av tysk sfære".»

Svar: Problemet ditt her er at kildematerialet ikke støtter utsagnet ditt, og man kan ikke annullere et kvantitativt omfattende kildemateriale om tvangsflytting ved å vise til et dårlig lydopptak og kvalitativt dårlig materiale, som dessuten etter mitt syn i gjentatte tilfeller må være feiltolket. Himmlers tale i Posen kom 4. oktober 1943, så dét skal vel bety at Hitler valgte å sløse bort ressurser på massemord istedenfor å bruke ressurser på å vinne krigen, noe som sikkert også er helt logisk for dem som finner logisk mening i den ortodokse holocausthistorien.

---

[10] H. von Kotze, H. Krausnick (ed.), *Es spricht der Führer*. Gitersloh 1966, s. 281

[11] Y. Bauer, *A History of the Holocaust*. Franklin Watts, New York 1982, s. 57

Flere dokumenter peker derimot i retning av at Hitler ville ha en «endelig løsning» av jødespørsmålet etter at krigen var over, med tvangsarbeid for rustningsindustrien under krigen, og at denne «endelige løsningen» etter krigen var tvungen emigrasjon. Til sammenligning er det ingen dokumenter som sier at Hitler ville ha en «endelig løsning» av jødespørsmålet med massemord og gasskammer under krigen.

Femtende august 1940 sa Hitler at jødene i Europa skulle bli evakuert etter at krigen var over.[12]

Den 17. oktober 1941 — omtrent i de tider du hevder massemyrderiene startet - skrev Martin Luther, lederen i det tyske utenriksdepartementet om en «endelig løsning» på jødespørsmålet etter at krigen var over.[13]

Våren 1942 skrev Hans Lammers, lederen for det tyske Rikskanselliet, at Hitler ville utsette «den endelige løsningen på jødespørsmålet» til etter at krigen var over.[14]

Den 24. juni 1942 sa Hitler i sitt eget hovedkvarter at jødene måtte emigrere til Madagaskar eller en annen stat for jøder.[15]

Den 21. august 1942 skrev Martin Luther en oppsummering av den nazistiske jødepolitikken hvor han refererte til Wannsee som en forberedelse på evakuering av jøder mot øst, og observerte at antallet transporterte jøder ikke var tilstrekkelig til å dekke mangelen på arbeidskraft.[16]

---

[12] *Documents on German Foreign Policy 1918-1945*, Her Majesty's Stationery Office, Series D, Volume X. London 1957, s. 484

[13] Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes i Berlin, Politische Abteilung IIT 245, Po 36, bd. I

[14] Nürnbergdokument PS-4025

[15] H. Picker, *Hitlers Tischgespräche im Führerhauptquartier*. Seewald, Stuttgart 1963, s. 456

September 1942: I det såkalte «Grønne kartet» for administrasjonen av økonomien i de okkuperte østlige territoriene står det at «det jødiske spørsmålet vil bli løst over hele Europa etter krigen», og at alt som hadde hendt frem til da var «delvise virkemidler». Det står også at «skurkeaktige virkemidler» mot jødene ville være «uverdig for tyskere og må unngås med alle midler»[17]

Den 16. september 1942 skrev Oswald Pohl til Himmler at alle fangene i riket skulle settes inn i rustningsproduksjon. «Dette betyr at jødene som er ment for emigrasjon østover må avbryte reisene og jobbe i rustningsindustrien.»[18]

Den 28. desember 1942 gav konsentrasjonsleirinspektøren Richard Glücks ordre til kommandantene av 19 konsentrasjonsleirer at de måtte gjøre alt i sin makt for å få ned dødsratene: «Reichsführer SS [Himmler] har gitt ordre om at dødsratene ubetinget skal ned.»[19]

Det burde med andre ord være tydelig at tyskerne formelt utsatte jødespørsmålet senest våren 1942, med planer om å fullføre tvangsflyttingen av jøder ut av tysk område etter at krigen var over. På dette tidspunktet hadde allerede mange jøder blitt transportert til østområdene, men i 1942, på grunn av behov for arbeidskraft i rustningsindustrien, var planen var at de skulle arbeide i rustningsindustrien til krigen var over,

---

16 Aufzeichnung Luther, 21.8.42 (NG-2586; AA/1513/371976ff: Abteilung Inland II geheim: Endlösung von Judenfrage.)

17 *Richtlinien för die Führung von Wirtschaft in den besetzten Ostgebieten* (Grüne Mappe). Berlin, September 1942 . EC-347. IMT, vol. XX XVI, s. 348

18 Bundesarchiv Koblenz, NS 19/14, s. 131-133

19 Nürnbergdokument NO-1523

for deretter å bli deportert. Konsentrasjonsleirene var med andre ord deler av en midlertidig løsning: Den «endelige løsningen» på jødespørsmålet skulle skje etter at krigen var over — og da i form av deportasjon, ikke massemord.

Over: Richard Glücks (1889-1945). Glücks var leder for Inspektoratet for konsentrasjonsleirene, og videreformidlet ordre fra Himmler om at dødsratene i konsentrasjonsleirene måtte ned. Han døde under uklare omstendigheter etter det tyske nederlaget i 1945.

48. «Absurditeten når nye høyder. Det at vitner overlevde er selvsagt intet "bevis" (!!) på at massemord ved gassing ikke forekom i Auschwitz.»

Svar: Det ville være kretinsk å på den ene siden drive med et massemord, og prøve å ødelegge alle spor, som du hevder, for deretter å la øyenvitnene spasere ut sprell levende. Det gir mening dersom man hadde å gjøre med en arbeidsleir (som i perioder hadde svært høye dødsrater), men det gir ikke mening dersom vi har å gjøre med en dødsleir med et topphemmeleg og industrielt massemordprogram. Det er lov å bruke hodet.

49. Du leverer en blank løgn om at gassing ikke fant sted, for SS ødela systematisk alle dokumentene.

Svar: Jeg spør nok en gang: Hvilket bevis har du egentlig på at SS «systematisk» ødela dokumenter som refererte til massemord ved gassing? Å vise til at det kom en ordre om at topphemmelige dokumenter skulle ødelegges er hverken uvanlig eller bevis på at SS ødela dokumenter som refererte til massemord ved gassing. Dette er en logisk feilslutning fordi du naturlig nok ikke kjenner til innholdet i dokumentene som ble ødelagt. For det andre er det lite sannsynlig at et planlagt massemord på millioner av mennesker ikke skulle etterlate seg noen dokumenter — spesielt med hensyn på de inkriminerande dokumentene som er bevart på andre områder, eksempelvis om aktiviteten til de tyske Einsatzgruppen på østfronten, og som tydeligvis slapp unna en slik systematisk tilintetgjørelse.

Auschwitz ble ellers inntatt av russerne den 27. januar 1945 (lenge før ordren du viser til kom) og eksempelvis nesten all dokumentasjonen om installasjonene i Auschwitz fantes i Zentralbauleitungs arkiv, som ble tatt av russerne og bragt til Moskva. Disse dokumentene gir en oversikt over all konstruksjon og alt vedlikehold i leiren. Arkivet viser blant annet at tyskerne brukte store ressurser og mye penger på å forbedre de hygieniske forholdene i leiren, noe som er nok et paradoks i en «dødsleir» hvor man etter ortodoks logikk skulle tro at tyskerne var interessert i å få så mange som mulig til å dø så raskt som mulig. (Naturligvis finner man heller ingenting spor i dette arkivet etter et gasskammer for massemord.)

Angående den godeste Christopher Browning er det pussig at han nevner Globocnik og «Operation Reinhard», som ham konsekvent feilstaver. Først og fremst fordi det ikke finnes en eneste kobling mellom Aktion Reinhardt og gassing. Dette er tydelig dokumentert i en rapport fra Odilo Globocnik til Reichsführer SS [Himmler].[20]

Vi ser her at Aktion Reinhardt ikke bare handlet om deportering av jøder, men også om flytting av andre folkegrupper for å skape økt politisk stabilitet i østområdene. Vi ser dessuten at tyskerne plyndret alt de fant av verdisaker, og at jødene ble sendt til konsentrasjonsleirer som slavearbeidskraft. Det finnes ikke et eneste ord om massemord, og naturligvis heller ikke et ord om gassing. Derimot nevner man hygienetiltak, noe som ville være fornuftig i en arbeidsleir, men bortkastede ressurser i en dødsleir.

---

[20] Rapport fra Odilo Globocnik til Reicsführer SS om Aktion Reinhardt; Nürnbergdokument 4024-PS. Hentet fra http://vho.org/GB/c/SC/inconglobocnik.html

Over: Odilo «Globus» Globocnik (1904-1945) er best kjent for gjennomføringen av Aktion Reinhardt og rapporten han sendte Himmler om gjennomføringen av aksjonen, som blant annet innebar at jødene skulle brukes som slavearbeidskraft i den tyske krigsindustrien. Han begikk angivelig selvmord den 31. mai 1945.

50. «Som vist, har en rekke tyske gjerningsmenn vitnet i helt utvetydige ordelag om hva dette ordet betød når man for eksempel talte om en togtransport med jøder.»

Svar: Jeg tviler litt på at du har forstått konteksten i Tyskland på den tiden. Som jeg har skrevet tidligere kom det rykter fra den polske undergrunnsbevegelsen om gasskammer og andre tyske overgrep. Disse ryktene ble sendt på BBC i 1942, og ble dermed spredt i hele Europa og til amerikanerne. Invasjonsstyrkene kom med andre ord til Tyskland — etter gjentatte år med krigspropaganda — og kan til og med ha ventet å avdekke gasskamre, basert på ryktene fra Polen. Man kom til leirer som var fulle av syke og døende fanger i krigens siste og kaotiske dager, og man må ha blitt overbevist om at tyskerne var skyldige i overlagt massemord. Når man så kom til avhør av tyske fanger, hadde man personer som gjerne var overbevist om at tyskerne var skyldige, og som i tillegg fikk svært frie tøyler med hensyn på avhørmetoder. En slik kombinasjon gjør at den anklagede er mer tilbøyelig til å si hva avhøreren vil høre, fordi avhøret i seg selv er utåleleg. Måten mange av disse avhørene ble gjort på, er kvalmende. Edward L. Van Rydd hadde den fine tittelen «Chief of the Military Justice Division of the European Theater» og etterforsket de amerikanske rettssakene i Dachau sammen med Gordon Simpson fra høyesterett i Texas. Her er et utdrag av rapporten:

> «AMERICAN investigators at the U. S. Court in Dachau, Germany, used thefollowing methods to obtain confessions: Beatings and brutal kickings. Knocking out teeth and breaking jaws. Mock trials. Solitary confinement. Posturing as priests. Very limited rations. Spiritual deprivation.

Promises of acquittal. [...] We won the war, but some of us want to go on killing. That seems to vi wicked. [...] The American prohibition of hear-say evidence had been suspended. Second and third-hand testimony was admitted, [....] Lt Perl of the Prosecution pleaded that it was difficult to obtain competent evidence. Perl told the court, "We had a tough case to crack and we had to use persuasive methods.” He admitted to the court that the persuasive methods included various ”expedients, including some violence and mock trials.” He further told the court that the cases rested on statements obtained by such methods. [...] The statements which were admitted as evidence were obtained from men who had first been kept in solitary confinement for three, four, and, five months. They were confined between four walls, with no windows, and no opportunity of exercise. Two meals a day were shoved in to them through a slot in the door. They were not allowed to talk to anyone. They had no communication with their families utav any minister utav priest during that time. [...] Our investigators would put a black hood over the accused's head and then punch hinner in the face with brass knuckles, kick hinner, and beat hinner with rubber hose. Many of the German defendants had teeth knocked out. Some had their jaws broken. All but two of the Germans, in the 139 cases we investigated, had been kicked in the testicles beyond repair. This was Standard Operating Procedure with American investigators. Perl admitted use of mock trials and persuasive methods including violence and said the court was free to decide the weight to be attached to evidence thus received. But it all went in.

The 18 year old defendant, after a series of beatings, was writing a statement being dictated to him. When they reached the 16th page, the boy was locked up for the night. In the early morning, Germans in nearby cells heard hinner muttering. ”I will not utter another lie.” When the jailer came in later to get hinner to finish his false statement, he found the German hanging from a cell bar, dead. However the statement that the German had hanged himself to escape signing was offered and received in evidence in the trial of the others.

> Sometimes a prisoner who refused to sign was led into a dimly lit room, where a group of civilian investigators, wearing U. S. Army uniforms, were seated around a black table with a crucifix in the center and two candles burning, one on each side. ”You will now have your American trial,” the defendant was told. The sham court passed a sham sentence of death. Then the accused was told, ”You will hang in a few days, as soon as the general approves this sentence: but in the meantime sign this confession and we can get you acquitted.” Some still wouldn't sign. [...]
>
> In another case, a bogus Catholic priest (actually an investigator) entered the cell of one of the defendants, heard his confession, gave him absolution, and then gave him a little friendly tip: Sign whatever the investigators ask you to sign. It will get you your freedom. Even though it's false, I can give you absolution now in advance for the lie you'd tell.”

Vitneforklaringer man får ut under slike omstendigheter er totalt verdiløse.

Det finnes også andre eksempler: Hitlers adjutant, Nicolaus von Below, beskrev hvordan han ble holdt i isolat frem til han «tilsto» alt britene ville høre.[21]

SS Obersturmbannführer Kurt Becher hevdet i to rettssaker (Nürnberg og Eichmann-rettssaken) at Himmler hadde gitt ordre om å avslutte massemordene på jøder «mellom midten av september og midten av oktober 1944», men noe slikt dokument er aldri funnet.

Det interessante er likevel at Becher måtte medgi på 1970-tallet at Himmler bare hadde gitt ordre om å overlate konsentrasjonsleirene på en ordentlig måte uten tap av menneskeliv — han hadde ikke gitt noen ordre om å «avslutte massemordene». På spørsmål om hvorfor han sa noe annet i rettssakene svarte Becher bare at omstendighetene rundt vitnemålet i Nürnberg på den tiden var vanskelige å forstå for en utenforstående.[22]

---

[21] W. Maser, *Fälschung, Dichtung und Wahrheit ber Hitler und Stalin*. Olzog, Munich 2004, s. 158f

Det er trolig på bakgrunn av dette vitnemålet de ortodokse i dag hevder at Himmler gav ordre om å stoppe gassingen og ødelegge gasskamrene høsten 1944.

Friedrich Gjös fra det tyske utenriksministeriet ble truet av aktor Robert Kempner med utlevering til russerne, dersom han ikke tilsto. Noe lignende hendte med Erich von dem Bach-Zelewski.[23]

Fritz Sauckel ble dømt til døden i Nürnberg, og ble tvunget til å skrive under på en inkriminerende tilståelse etter å ha bli truet med utlevering av kona og deres ti barn til russerne.[24]

Baron Herbert von Strempel i den tyske ambassaden i Washington ble fortalt av Robert Kempner (etter avhør i flere dager uten mat) at han ville bli stilt for krigsrett og henrettet dersom han ikke la fram et inkriminerende vitnemål.[25]

Og dessuten har en Dr. Konrad Morgen som etterforsket mistanker om overgrep mot fanger av SS-personell i konsentrasjonsleirer, som ble fortalt at han ville bli utlevert til russerne dersom han ikke vitnet slik de ville.[26]

Dette er trolig bare toppen av isfjellet, for bruken av slike metoder vil få frem en rekke forfalske tilståelser, og i en slik grad at det blir vanskelig å skille mellom fakta og fantasi. Hvem ville ikke velge den letteste utveien under omstendigheter som jeg har skrevet om over? Problemet er at de allierte rotet det slik til på så mange områder med sine primitive avhørmetoder, tortur, trusler, og så videre, at materialet man fikk ut av det er tredjerangs - som man må være ekstremt varsom med å bruke, fordi kvaliteten på vitnemålene blir speilet av metodene som ble benyttet for å skaffe tilståelser.

---

[22] G. Holming, *Himmlers Befehl, die Vergasung von Juden zu stoppen*. VffG 1(4) (1997) s. 258f

[23] M. Lautern, *Das letzte Wort über Nürnberg*. Direr, Buenos Aires 1950, s. 24 og 32.

[24] IMT, bd. 15, s. 64f-65

[25] New York Times, 12. mars 1947, s. 6

[26] J. Toland, *Adolf Hitler*. Doubleday, Garden City, NY, 1976, s. 774

51. «Nei, men man kan likevel sammenligne det med hva som forøvrig foreligger av vitnemål og annen dokumentasjon, og ut fra det trekke slutninger. Kremer talte åpent om hva som foregikk i Auschwitz under Krakow-prosessen.»

Svar: Kremers dagbok er interessant, men hva Kremer sa etter at krigen var slutt, og etter at han hadde hørt den offisielle historien til seierherrene om gassingen som hadde hendt i «dødsleirene», er mye mindre interessant. Skulle altså Kremer si noe annet enn at det hendte gassing i leiren etter at det var blitt etablert som «fakta» i Nürnberg? Hadde Kremer sagt noe slikt ville ham ha vært en død mann. Ved å medgi at det hendte gassing viste ham samarbeidsvilje, og han hadde i alle fall en teoretisk sjanse til å unngå dødsstraff — noe han også greidde. (Han fikk dødsdom, som senere ble omgjort til livsvarig fengsel.) Hadde han sagt noe annet ville han garantert fått dødsstraff, som mange av de medtiltalte — og ingen hadde trodd på ham uansett. Dette gjaldt ikke bare Kremer, men også alle de andre som risikerte dødsstraff.

52. «Han gir deretter sin egen kalkulasjon, som ender på 1.1 millioner drepte -- et tall som stemmer overens med det senere forskning har kommet frem til.»

Svar: Det er svært enkelt å holde styr på hvilke sikre kilder denne forskningen er basert på, nemlig ingen. Tallene varierer i dag fra nesten 2.000.000 til 700.000 mellom de ortodokse. Personlig holder jeg de tyske Sterbebücher som langt mer pålitelige. De inneholdt nidtidige nedtegninger av dødsfallene i leiren. Dessverre er ikke bøkene komplette, men det er registrert 130.296 dødsfall i Auschwitz-Birkenau i bøkene som er funnet i russiske arkiver. Siden bøkene ikke er komplette, vil de reelle tallene være høyere, men det er ingenting som tyder på at man er i nærheten av 1,1 millioner døde.[27]

53. «Fire dager før henrettelsen gav Höss følgende uttalelse til statsanklageren: «I caused unspeakable suffering for the Polish people in particular.»

Svar: Du synes ikke at en slikt utsagn — hvor han synes synd på polakkene - er i det minste litt snodig med tanke på at Höss var i polsk fangenskap, og med tanke på at det i følge de ortodokse først og fremst var jødene som ble gasset, og ikke polakkene?

54. «Han kunne ha sendt en beskjed til verden om at gasskamrene aldri eksisterte, at det hele

---

[27] The Holocaust Historiography Project: *The Auschwitz Death Tolls*. Hentet fra: https://www.historiography-project.com/misc/deathbooks.php

var en velorkestrert bløff, at anklagene var falske og fabrikkerte - om ikke annet for å redde sin egen ære. Det gjorde ham ikke. Det gjorde heller ingen andre tyske SS-menn som tjente i Auschwitz og som vitnet om det. Tvert imot.»

Svar: Det var heller ingen under inkvisisjonen som hevdet at djevelen ikke fantes, eller at Jesus ikke var guddommeleg, men det at ingen hevdet det er heller ikke bevis på det motsatte. (Vi har derimot for eksempel tilståelser fra kvinner som for eksempel sier at de fløy på kosteskaft til Blokkberg for å ta del i sataniske ritualer, i tillegg til øyenvitner som bekreftet det. Den gangen, som i dag, ble disse mytene holdt levende av folk som ikke kritisk vurderte tilståelsene sin indre (fri for selvmotsigelser) og ytre konsistens (må ikke være i konflikt med andre kilder og beviser), jevnført med hva som var fysisk eller teknologisk mulig (må være fri for konflikter med naturlover, og lignende).

55. «Poenget med å referere til dette historiske dokumentet er selvsagt simpelthen å konstatere at kremasjonskapasiteten som tyske myndigheter krevde i Auschwitz, var så stor at argumentet om at det hele kun var en arbeidsleir, hvor mange periodevis døde av tyfus, mister all sin kraft.»

Svar: Problemet med dette dokumentet er at det står i sterk kontrast til andre fakta, så jeg har grunn til å tro at dokumentet er falskt. (Det er som å finne et tilsynelatende ekte dokument fra Sovjetunionen i 1972 som hevder at en vanlig Lada kan kjøre i 400 km/t og bruke 0,1 liter per mil.) I en dødsleir burde man kunne vente at antallet ovner per 1000 registrerte døde fanger var mange ganger større enn antallet ovner per 1000 registrert døde fanger i en vanlig konsentrasjonsleir. Likevel ser man at det ikke var noe påfallende med størrelsen på krematoriene i Auschwitz-Birkenau enn i leirer på tysk jord:

> «Number of projected muffles per thousand recorded deaths.
>
> | Year | Auschwitz | Buchenwald | Dachau |
> |---|---|---|---|
> | 1942 | 1.14 | 2.07 | 2.43 |
> | 1943 | 1.41 | 1.71 | 5.45»[28] |

Så argumentet om at det hele var en arbeidsleir blir heller styrket når man ser likheten med leirene hvor revisjonistene og de ortodokse stort sett er enige om at det ikke ble drevet med massemord.

56. «Du forsøker å så tvil om det alle vitnene er enige om: at mennesker ble myrdet i gasskamre i Auschwitz. Dette siste er selvsagt sakens kjerne.»

Svar: Som jeg skrev før er det essensielt å få tak i så tidlige vitnemål som mulig, ettersom man risikerer at de blir forurenset av hverandre. Det interessante er for eksempel at vitnemålene som Pravda fortalte om like etter at russerne kom til leiren først og fremst snakket om fanger som ble drept med elektrisitet og fraktet med et elektrisk samleband som tippet likene ned gjennom krematoriepipa:

---

[28] Committee for Open Debate on the Holocaust (CODOH), *Number of projected Muffles per Recorded Death.* Hentet fra: https://codoh.com/butz/din/dau/nmufa.html

> «[...] They leveled the mounds of the so-called "old" graves in the Eastern part of the camp, tore up and destroyed the traces of the electric conveyor belt, on which hundreds of people were simultaneously electrocuted, their bodies falling onto the slow moving conveyor belt which carried them to the top of the blast furnace where they fall in, were completely burned, their bones converted to meal in the rolling mills, and then sent to the surrounding fields. In retreat were taken the special transportable apparatuses for killing children. The stationary gas chambers in the eastern part of the camp were restructured, even little turrets and other architectural embellishments were added so that they would look like innocent garages.»[29]

Angående gasskamrene er det også essensielt at vitnene beskriver prosedyren likt. Det vil ikke si at man skal avfeie et vitnemål som falskt ved en bagatellmessig feil, men dess flere og mer alvorlige feil eller motsigelser man har med å gjøre, dess dårligere er kvaliteten. Det er ingen problemer for meg å gå langt mer detaljert til verks med hensyn på enkelte vitnemål, men det vil sprenge alle rammer.

---

[29] Pravda, 2. februar 1945, *The Death Factory at Auschwitz.* Hentet fra: http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/Pravda020245.html

57. «Først spør du retorisk hva Ehrenburg og Weissmandls utsagn i 1944 om at seks millioner jøder var myrdet, var basert på. Det er vanskelig å si akkurat hva du vil med et slikt retorisk spørsmål, tilsynelatende er det å antyde at tallet seks millioner på en eller annen måte var "avtalt på forhånd".»

Svar: Avtalt og avtalt. Det fantes mange avisoppslag i USA fra og med så tidlig som desember 1942 som nevner at seks millioner jøder var i ferd med å bli drept i Tyskland.[30] Ehrenburg og Weissmandl gjentok disse tallene i 1944, men poenget er likevel at det etablerte tallet seks millioner hverken var — eller er - basert på pålitelige demografiske data eller dokumenter, men på vitnemålene til de to tyske SS-byråkratene Wilhelm Höttl og Dieter Wisliceny i Nürnberg. Ingen av disse vitnene ble krysseksaminert, og begge hevdet å ha «hørt» tallet av Eichmann[31] (noe Eichmann selv benektet i 1961) - uten at Eichmann i likhet med andre tyskere hadde all verden av troverdighet fra tiltalebenken.

58. «Hvordan kunne mellom 9 og 11 millioner mennesker dø i leirene uten at dette var organisert og planlagt?»

Svar: Logikken i spørsmålet holdet ikke fordi det ganske enkelt ikke finnes dokumentasjon på at mellom 9 og 11 millioner døde i leirene. Ikke misforstå meg; konsentrasjonsleirene hadde høye dødsrater, og hele prosessen med kollektiv internering synes jeg er kvalmende. Men prosentvis hadde en jøde noenlunde samme odds for å overleve krigen i en tysk konsentrasjonsleir (som Auschwitz) som en tysker hadde i russisk krigsfangenskap (som for eksempel fra Stalingrad). Dette vil naturligvis ikke si at russerne planla å ta livet av alle tyske krigsfanger, men viser at høye dødsrater i seg selv ikke var et uvanlig resultat av fangenskap. Dessuten må man også ha i bakhodet at internering på kollektivt grunnlag — i motsetning til friske menn - i seg selv vil gi høyere dødsrater ettersom det er gjentatte barn og eldre som lettere bukker under av av sykdom.

---

[30] Se for eksempel New York Times, 13. desember 1942, s. 21.; 20. desember 1942, s. 23; 2. mars 1943, s. 1, 4

[31] R. Aschenauer, *Ich, Adolf Eichmann*. Druffel, Leoni 1980, s. 460f

59. «Det jeg imidlertid sitter igjen med er dette: Hvordan kan noen greie å føre en hel vitenskap bak lyset i over 60 år?»

Svar: Den tyske professoren i moderne tysk historie, Ernst Nolte, sier at holocaustforskningen er en pseudovitskap, og at revisjonistene er mer vitenskapelige enn de ortodokse.[32]

De ortodokse hviler på slitne dogmer og «sannheter» som i hovedsak er uendret siden siste halvdel av 1940-tallet og nesten utelukkende er basert på øyevitner. Få tør å sette spørsmåltegn ved disse sannhetene i det offentlige rommet siden det kan føre til utskjelling, forfølging, karrieretap, fengselstraffer og fysiske angrep. I lys av dette er holocaustforskningen i dag en pseudovitskap som har langt mer felles med tro, følelser og religion enn med fri forskning.

---

[32] Ernst Nolte, *Streitpunkte*. Ullstein, Frankfurt am Main/Berlin 1993, s. 9, 516

Over: Den tyske historikeren og filosofen Ernst Nolte (1923-2016) kalte den etablerte holocaustforskningenfor en pseudovitenskap.

60. «Hvor blir alle jødene av, hvis de ikke utryddes? Rundt 1/3 av alle jøder i Europa fordufter.»

Svar: Jeg vet ikke om tallene er de offisielle, men jeg velger å ta ditt ord for det. Det er likevel simplistisk å ta før-og-etter-tall og konkludere med at forskjellen er identisk med antallet drept av tyskerne. Problemet er at det er for mange usikre variabler, og at antallet jøder som har «forduftet» umulig kan være identisk med antallet jøder som har blitt drept som et resultat av tysk politikk, fordi man på lite vitenskapelig vis klumper sammen jøder som ble drept i kamp mot tyskerne i Den Røde Hær, jødiske ofre for pogromer utenfor tysk kontroll, jødiske ofre for sovjetisk deportasjon og GULager, eller for den saks skyld, konvertitter. Man kan heller ikke utelukke emigrasjonen av jøder til Palestina/Israel og USA. Denne emigrasjonen startet før krigen og ble midlertidig avbrutt i 1941, før den toppet seg i årene 1945-1947. De russiske tallene er dessuten notorisk upålitelige på grunn av latent fare for forfølgelse i et sekulært diktatur; så at bare omtrent to millioner i Russland ble registrert som jøder etter krigen, vil ikke si at resten ble drept - og slett ikke i tyske gasskamre.

61. «Når man hører vitner og overgripere fortelle så fortelles det at jøder bla behandlet hardere enn andre fanger, dere bla særlig utvalgt til å utføre risikooppgaver, dere bla oftere mishandlet og utsatt for eksperimentering en andre fanger, og så videre.»

Svar: En hardere behandling av jøder jevnført med andre fanger i Auschwitz er jeg ukjent med var offisiell politikk, det vil si nedfelt i reglement og lignende. At de fikk hardere medfart enn mange andre i praksis, er jeg likevel ikke i tvil om. Tyskerne så på de fleste fra Øst-Europa som avskum og behandlet dem deretter, enten det var snakk om russiske krigsfanger eller østjøder. Mer «siviliserte», og gjerne ikke-jødiske fanger fra vest, fikk langt bedre behandling. Likevel er de fleste overlevende tydelige på at det ikke var tyske offiserer, men andre fanger — såkalte kapoer - som var de verste til å mishandle fanger. Men som i konsentrasjonsleirer flest var livet strengt, hardt og nådeløst.

62. «Når man ser alle disse trekkene som er felles for de fleste leirene og okkupert betenker, så kan ikke dette være uorganisert. Man går ikke konsekvent inn for å ta jødene overalt med mindre det er organisert/planlagt.»

Svar: Naturligvis var det planlagt! Det finnes sikkert bokstavelig talt tonnevis av dokumentasjon på at tyskerne ville ha jødene ut av Europa. Men på grunn av den prekære mangelen på arbeidskraft i rustningsindustrien, ville man fra 1942 benytte jødisk arbeidskraft i tyske konsentrasjonsleirer. Alt i alt var dette mer fornuftig enn å sende dem til krigsherjede områder i øst, hvor en stor del uansett ville ha sluttet seg til partisanene og kjempet mot tyskerne med våpen. Tyskerne planla også å tvangsemigrere alle jødene i Europa etter at krigen var vunnet. Alt dette har jeg vist dokumentasjon på.

63. «Enda mer dokumentasjon finnes det for at nazistene samlet sammen alle de jødene de fikk tak i og satte dem til slavearbeid i svært dårlige kår - hvis de ikke bare drepte dem med en gang.»

Svar: Her er det nok en misforståelse på gang. Det burde ikke være noen tvil om at mange jøder ble benyttet som slavearbeidskraft, og det burde heller ikke være noen tvil om at det finnes eksempler på overgrep og likvideringer, som eksempelvis da en toglast med jøder fra Berlin ble skutt i Riga om morgenen 30. november 1941 . Det interessante er likevel at den ansvarlige for dette, SS Obergruppenführer Jeckeln, ble innkalt til Himmler, hvor han fikk en reprimande for å ha gått ut over retningslinjene fra Himmler og RSHA:

"SS Obergruppenführer Jeckeln. The Jews being out placed to Ostland [the Baltic states] are to be dealt with only in accordance with the guidelines laid down by myself and by the Reichssicherheitshauptamt on my orders. I would punish arbitrary and disobedient acts. (sgd) Himmler."

Over: Heinrich Himmler (1900-1945) var Reichsführer for SS, og var en av de mektigste mennene i det tredje riket. Han døde under uklare omstendigheter i britisk fangenskap i mai 1945.

Ekstremt få sivile jøder ble drept «med en gang», og eksempelet over — selv om det sikkert hendte flere episoder som denne — var ikke i tråd med tyske retningslinjer, men brudd på dem. Slike episoder, i tillegg til ordren fra Hitler om å drepe enkelte uidentifiserte jøder som partisaner, er det nærmeste man kommer et folkemord, slik jeg ser det. Det er uhyggelig, men etter min vurdering ikke moralsk verre enn Sovjetiske herjinger i Afghanistan, hvor man utryddet hele landsbyer (med menn, kvinner og barn) som represalier for angrep på russiske soldater.

Det er heller ikke korrekt at tyskerne sendte alle jøder de fikk hånd på til konsentrasjonsleirer. Av de franske jødene var det bare omtrent 75.000 som ble deportert, og omtrent 70 prosent av disse var statsløse, hadde andre statsborgerskap eller hadde nylig mottatt fransk statsborgerskap. Den store majoriteten av franske jøder bodde med andre ord i fred i Frankrike gjennom hele krigen.

64. «Dokumentasjonen beviser også at i tillegg til de rundt 6 millioner jødene som ble myrdet under Holocaust ble også et sted mellom 4-6 millioner andre drept på liknende måter.»

Svar: Jeg har etterlyst dokumentasjon på dette fra begynnelsen — at tyskerne drev med et industrialisert folkemord. Så dersom du har nye og banebrytende beviser på dette, ber jeg om at du legger dem frem.

65. «Himmler talte om die Ausrottung - utryddelsen - av det jødiske folk. Ordene er tydelige, konteksten er klar.»

Svar: Som jeg prøvde å formidle tidligere er det feilaktig å ta betydningen «ausrotten» på tysk i 2008 og retroaktivt gi den samme betydningen på tysk i 1943. Tysk bruk av ordet i 1943 var flertydig, og etymologisk sett har ordet betydningen å «luke ut» eller «rykke opp med rot», ikke drepe. Og nok en gang vil jeg poengtere at Himmler i dette avsnittet snakket om «ausrottung» i anledning evakuering, og han viste til at det sto i programmet (til NSDAP), hvor jødene i realiteten skulle vises ut fra riket, og ikke drepes.

66. «To dager senere talte han igjen, som vist, om det samme -- om utryddelse av ikke bare menn, men også kvinner og barn. Barna måtte også dø, for ellers kunne de senere komme til å søke hevn for deres drepte foreldre, sier Himmler her.»

Svar: I dette eksempelet vil jeg lese hele talen for å plassere avsnittet i en bredere kontekst før jeg kan uttale meg mer om det. Jeg mener ikke dette som en fornærmelse, men jeg vil gjerne lese hele talen for å se en videre kontekst før jeg uttaler meg mer, og ikke bare et løsrevet avsnitt eller to.

For det andre var talene på den tiden, som jeg har skrevet tidligere, fulle av floskler og overdrivelser, og et tøft og spissformulert språk var ikke uvanlig. I tillegg vil jeg gjøre oppmerksom på en av Hitler sine bordsamtaler kvelden 25. oktober 1941, hvor tilfeldigvis både Himmler og Heydrich var gjester:

> «From the rostrum of'the Reichstag I prophesied to Jewry that, in the event of war's proving inevitable, the Jew would disappear from Europe. That race of criminals has on its conscience the two million dead of the first World War, and now already hundreds of thousands more. Lat nobody tell vi that all the samme we can't park them in the marshy parts of Russia! Who's worrying about our troops? It's not a bad idea, by the way, that public rumour attributes to us å plan to exterminate the Jews. Terror is a salutary thing.»[33]

Det er uklart hvordan man skal tolke ordet «ausrotten» i den tyske originalteksten her, men Hitler snakket tross alt om ryktene om jødeutryddelse og ikke den offisielle jødepolitikken, som var å «parkere jødene i Russlands sumper» - ikke drepe dem i gasskammer. Likevel ser vi at Hitler, og trolig også Himmler, omfavnet tanken om å la folk leve i uvisshet fordi han ville skape frykt. Så dersom Himmler spissformulerte seg og lot det være uklart om jødene — i alle fall i øst — skulle drepes på kollektiv basis, vet vi at han hadde Hitlers støtte til å si det, i alle fall indirekte. Er det ikke også påfallende at Himmler plapret om absolutt hemmelighold samtidig som han sørget for både referat og lydopptak? Dette gir bare mening dersom han ville at innholdet i talen på en eller annen måte skulle bli kjent, eller i det minste bevare den for ettertiden.

---

[33] *Hitlers Table Talk 1941-1944*. Enigma Books. New York. 2000, s. 87

66. «For Hitler var krigen på mange måter nettopp en "krig mot jødene".»

Svar: Jødene var politisk og ideologisk nyttige som samlende fiender, ettersom de etter nasjonalsosialistisk ideologi forente de to ideologiske fiendene til nasjonalsosialistene, marxisme og kapitalisme, og fikk ulike fiender til å se ut som én. Jødene var nyttige for å skape et forenklet fiendebilde, hvor kampen mot jødene samtidig var kampen mot alt som var skadelig for Tyskland. Hitler visste naturligvis dette. Han var ingen blind, irrasjonell og rabiat antisemitt som ikke skjønte hvilken effekt antisemittismen hadde i Tyskland. Tvert imot var ham slu og kalkulerende, og lot ikke sin egen antisemittisme komme i veien for krigsmålene. Hitlers strategi var enkel: Etter at Madagaskarplanen ble vraket, besluttet han å deportere jødene til de okkuperte områdene i øst i påvente av at krigen skulle vinnes. Fra 1942 deportere han i hovedsak jødene til konsentrasjonsleirer (som slavearbeidskraft til f.eks. Auschwitz) for å benytte seg av dem i rustingsindustrien, med plan om å deportere de overlevende jødene til Russland etter at krigen var over.

Krigen var ikke en krig mot jødene, som du overforenklet hevder, men krigen dreide seg om hvem som skulle ha herredømmet i Europa. Det var en krig mot England og Frankrike, og det var en krig mot Russland. Begge deler var nødvendig, ettersom hverken Churchill, Daladier eller Stalin ville ha hendene i bukselommene og stille se på at Hitler tok over store deler av Europa. Jødene var nyttige som fiender, og i verste fall en liten stein i skoen som man kunne hamle opp med i ro og mak etter at krigen var over, men krigen dreide seg om herredømmet i Europa, og jødene var bare en liten brikke i dette spillet.

Premisset for tesen din må være at Hitler var ureflektert og intellektuelt svak, og begge deler er med all respekt å melde, feil.

67. «Derfor brukte nazistaten faktisk en masse ressurser på å transportere hundretusener av jøder til døds- og konsentrasjonsleire fra rundt omkring i hele Europa, fra Nord-Norge, fra Sør-Hellas, fra Bordeaux, fra Bialystok, og så videre - selv når disse transportressursene ellers kunne brukes til "regulær" krigføring.»

Svar: Fakta er at Tyskland manglet store mengder arbeidskraft i 1942, så at man ble mer aggressiv med hensyn på å skaffe slavearbeidskraft er helt logisk og rasjonelt. Det ville derimot ikke være like fornuftig å transportere jøder fra alle stedene du viser til over, bare for å drepe den samme arbeidskraften etter kort tid. Det ville være helt idiotisk. Tvert imot benyttet tyskerne store summer på å holde de innsatte i Auschwitz sunne og sykdomsfrie. Man hadde riktig nok gjentatte epidemier, og mot slutten av krigen brøt infrastrukturen sammen, man fikk nye epidemiutbrudd, og mange døde som følge av sykdom og matmangel. Var fangene syke, kunne de i likhet med Elie Wiesel havne på sykestue for å ta imot medisinsk behandling. Den norske jøden Hermann Sachnowicz beskrev også et opphold på en tysk sykestue i Auschwitz, hvor fangene ble pleid tilbake til god helse. Dette rimer nok en gang dårlig med at Auschwitz var en dødsleir, hvor det var offisiell politikk å drepe alle som var for svake til å arbeide.

Dessuten var det slik at jødene også hadde verdier som ble plyndret og brukt til krigsinnsatsen.

68. «Hitlers krig og folkemordet kan ikke skilles fra hverandre. Dere var uløselig knyttet sammen.»

Svar: Hitlers krig og «folkemordet» er et paradoks som du ikke står nærmere en løsning på; å sette inn store ressurser på et folkemord ville stjele ressurser fra krigsinnsatsen. Det var derfor Hitler ville utsette den endelige løsningen på jødespørsmålet (i form av emigrasjon) til krigen var over. Å transportere jøder fra hele Europa bare for å drepe dem, eller drepe den samme arbeidskraften som ble tatt for å bistå med å vinne krigen etter kort tid ville ha vært en idiotisk sløsing med ressurser.

69. «Angående forvirringen rundt dokumentene som taler om å "løse jødespørsmålet" etter krigen, vil jeg simpelthen henvise til den utmerkede fremstillingen til Peter Longerich, Hvor ungeschriebene Befehl, som vil klare opp i mange av misforståelsene som du gjør her.»

Svar: Generelt vil jeg si at en telepatimodell neppe er korrekt, ikke bare fordi det ikke var slik det tyske byråkratiet fungerte, men og fordi Hitler ville utsette jødespørmålet til etter krigen, og gav klare ordre om dette.

De tyske byråkratene var feige dokumentfetisjister. Dersom noen gav dem en muntleg ordre om et overgrep, for ikke å snakke om et folkemord på flere millioner mennesker, ville de straks forlange å se en skriftlig ordre. Og en slik ordre ville ha blitt funnet i dag dersom den hadde eksistert, nettopp fordi den måtte ha startet på toppen og sendt i tusenvis av kopier nedover i det tyske byråkratiet. På grunn av dette er det for eksempel grundig dokumentert at tyskerne ikke straffet eller hindret mennesker i å lynsje alliert luftpersonell i 1944, og av samme årsak er det grundig dokumentert at tyskerne tok livet av omtrent halvparten av de uhelbredelig psykisk syke, riktig nok med morfinoverdoser, og ikke med gass. I begge disse eksemplene finnes det klare bevarte ordre, og en ordre om mord på millioner av mennesker ville også ha etterlatt seg tydelige dokumentariske spor helt fra toppen. Ingen ville ha utført noe slikt uten en skriftlig ordre for å ha ryggen fri selv, for å kunne si ordene «jeg utførte bare ordre» i etterkant.

70. «Det er ingen tvil om at massemyrderiene startet høsten 1941.»

Svar: Hvorfor var det slik at Hitler gjentatte ganger gav ordre om å utsette jødespørsmålet til etter at krigen var over, og du kommer til motsatt konklusjon? Og så var det dette med kronologi: Hvordan kunne «massemyrderiene» begynne høsten 1941 når Hitler våren 1942 på nytt gav ordre om å utsette den «endelige løsningen» på jødespørsmålet til etter at krigen var over?

Femtende august 1940 sa Hitler at jødene i Europa skulle bli evakuert etter at krigen var over.[34]

Den 17. oktober 1941 - omtrent i de tider du hevder massemyrderiene startet - skrev Martin Luther, lederen i det tyske utenriksdepartementet om en endelig løsning av jødespørsmålet etter at krigen var over.[35]

---

[34] Documents on German Foreign Policy 1918-1945, Her Majesty's Stationery Office, Series D, Volume X, London 1957, s. 484

[35] Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes i Berlin, Politische Abteilung IIT 245, Po 36, bd. I

Våren 1942 skrev Hans Lammers, lederen for det tyske Rikskanselliet, at Hitler ville utsette «den endelige løsningen på jødespørsmålet» til etter at krigen var over.[36]

71. «Din oppsummering av dokumentets innhold er misvisende. Luther refererte til "evakuering av jødene", ja, men nettopp som noe som skulle skje "istedet for emigrasjon"

Under pkt 4 av dokumentet:

> **In the conference General Heydrich explained that Reich Marshall Göring's assignment to Himmler had been made on the Führer's instruction and that the Führer instead of the emigration had now authorized the evacuation of the Jews to the East as the solution [min uth].»**

Svar: Her misforstår du, ettersom man skrev om den forkastede Madagaskar-planen. Evakuering av jøder til de østlige delene av riket var en midlertidig løsning fra man vraket planene om emigrasjon til Madagaskar og frem til man i hovedsak benyttet jødene som slavearbeidskraft (fra 1942). Etter krigen skulle jødene tvangsemigreres til restene av Sovjetunionen, som tyskerne hadde planer om å plukke fra hverandre. Dersom du elegant hopper til punkt 8 i dokumentet, som du tydeligvis ikke har lest, ser du at det står at den endelige løsningen av jødespørsmålet skal skje etter krigen i form av emigrasjon, og at dette er «Førerviljen» (se side 9):

---

[36] Nürnbergdokument PS-4025

> «The Reich Foreign Minister answered that he thought this question brought by Mr. Popoff not uninteresting. Even now he could say teig thing to hinner, that at the endt of the war all Jews would have to leave Europe. This was the unalterable decision of the Fuehrer and also the only way to master this problem, AS only a global and comprehensive solution could be applied and individual measures would not help very much.»

Skjønner du?

72. «Dette betød i denne konteksten massemord. ("Evakuering til øst" var en vag ordbruk som ofte bla brukt som eufemisme for massemord.»

Svar: Det nærmeste man kommer dokumentasjon på dette har jeg allerede vist til over. Det finnes eksempler på at tyske offiserer valgte å likvidere jøder istedenfor å la dem fryse og sulte ihjel (i dette eksempelet). Men dette var altså i strid med de tyske retningslinjene, og var unntakene, ikke regelen. Å generalisere ut fra enkelttilfeller vi leser var i strid med tyske retningslinjer, gir et resultat som ikke er korrekt. Det blir omtrent som å si at den amerikanske massakren på vietnamesiske sivile i My Lai var typisk for krigføringen til USA, og at all snakk om evakuering av sivile *egentlig* betydde at de skulle drepes.

73. «Men i virkeligheten er det kun et bevis for at jøder også ble brukt som arbeidskraft, da under tyskernes parole "Vernichtung durch Arbeit".»

Svar: Det fantes ingen slik tysk parole under krigen, dersom man tolker ordet i betydningen slagord. Den er helt fraværende i tyske dokumenter, og termen «Vernichtung durch arbeit» er en etterkrigskonstruksjon som like godt kunne ha vært myntet på russiske GULager eller krigsfangeleirer. Når dét er sagt,visste tyskerne at mange kom til å bukke under, som i konsentrasjonsleirer flest opp gjennom historien (som hverken var en russisk eller tysk oppfinnelse, men spansk), men noen tysk parole var uttrykket altså aldri.

74. «Det at arbeidsføre jøder bla brukt som slavearbeidere er selvsagt ikke noe som tyder på at de ikke også bla utsatt for masseutryddelse.»

Svar: Med tanke på at å drepe egen arbeidskraft i en tid med stor mangel på arbeidskraft, var idiotisk, vil jeg notere meg at det heller ikke økte sjansen for det.

75. «Den "endelige løsningen" skjedde under krigen, og den var ensbetydende med massemord på millioner.»

Svar: Det man så under krigen var en midlertidig løsning på jødespørsmålet. Den endelige løsningen skulle komme etter krigen i form av tvungen emigrasjon, og dette er godt dokumentert.

76. «Denne håndfullen av løsreven dokumentasjon som du presenterer beviser ikke stort annet enn din grunnleggende mangel på innsikt i historien om Det tredje riket og mordet på Europas jøder.»

Jeg har vist til førsteklasses samtidige kilder, hvor blant annet Hitler gjentatte ganger snakket utvetydig om en løsning på jødespørsmålet etter krigen, og at Hitler fant det mest fornuftig å konsentrere ressursene om krigsinnsatsen, ettersom det var en krig på gang. Og la meg være helt tydelig på dette: Hitler snakket aldri om konsentrasjonsleirene som noe annet enn arbeidsleirer, ikke engang i sitt eget hovedkvarter, i samtaler med Himmler eller med noen andre. Og da Hitler hørte at russerne hadde tatt Auschwitz, skal han sa sagt noe slikt som «nåja». Ikke: «Pokker, håper de ikke finner noe», eller «det gjør ingenting, vi har ødelagt alle spor», bare «nåja». Som om det ikke var noe å bry seg om — som om Auschwitz ikke var et topphemmelig utryddelsekompleks, men en arbeidsleir.

Man kan ikke skrive en balansert historie om jødenes skjebne ut fra materialet til den allierte påtalemyndigheten i Nürnberg alene, men det er denne som i all hovedsak danner ryggraden i den ortodokse historien.

Om min «grunnleggende mangel på innsikt» i historien om det tredje riket og mordet på jødene i Europa vil jeg som faghistoriker med doktorgrad og spesialisering i det tredje riket vurdere meg selv som godt over gjennomsnittlig kvalifisert til å uttale meg.

77. «Angående din henvisning til Edward van Rodens rapport angående Malmedy-rettssaken i Dachau, hvor det tales om tortur av tyske fanger: Det blant annet senere bevist at disse anklagene var ufunderte og basert på feilaktig informasjon.»

Svar: Underkomiteen i det amerikanske senatet som etterforsket disse påstandene besto av tre senatorer, hvor lederen Raymond Baldwin hadde arbeidet i samme advokatfirma som en av aktorene i Dachau, så hele etterforskningen haltet på habilitet fra begynnelsen.

Edward van Rodens rapport var kontroversiell, men man fikk senere bekreftet (i den samme og neppe helt habile underkomiteen sin rapport) at amerikanerne hadde benyttet falske rettssaker, inkludert falske dødsdommer, for å få tilståelser. Komiteen fant ikke bevis på bruk av tortur for å få frem tilståelser, men måtte medgi at noen av fangene kan ha blitt slått av vaktene.

Over: Edward van Roden var en dommer som tjenestegjorde for amerikanerne både under første og andre verdenskrig. I 1948 ble han utnevnt til en ekstraordinær kommisjon som var ansvarlig for å undersøke krigsforbrytersakene i Dachau, hvor han avdekket bruk av tortur mot tyske fanger.

78. «Desperat etter å så tvil om tyske forbryteres vitnemål i Nürnberg bringer du mer manipulativ informasjon til torgs: Du vil bruke Sauckels påstand (som naturligvis ikke nødvendigvis er sannferdig) som et bevis for at tyske anklagede under Nürnberg ble tvunget til å si hva påtalemyndighetene "ønsket å høre". Men når vi

går til kilden, viser det seg faktisk at den beviser at tyske anklagede sto frie til å hevde at dette og dette dokumentet ble undertegnet under tvang, hvilket i dette tilfellet ble tatt hensyn til i det at dokumentet praktisk talt ble erklært ugyldig.»

Svar: Mellom alle adjektivene du skriver finner man også den gode, gamle stråmannen. Jeg hevdet bare at Fritz Sauckel, som ett av flere eksempler på tortur eller utilbørlig press, ble truet med utlevering av kona og deres ti barn til russerne dersom han ikke skrev under på en inkriminerende tilståelse. Det var ikke noe feil med dette, og at Sauckel fikk forklare seg i retten om dette er naturligvis positivt, men poenget er, og var, at slike metoder er, og var, uakseptable. Det bare å beklage at du ikke tok det.

Her er forresten beskrivelsen til den britiske journalisten Alan Moorehead, som forteller om SS-fanger fra Bergen-Belsen som har blitt torturert til en av dem ber om å bli drept:

> «As we approached the cells of the SS guards, the [British] sergeant's language become ferocious. ”We had had an interrogation this morning,” the captain said. ”I am afraid they are not a pretty sight.” [...] The sergeant unbolted the first door and [....] strode into the cell, jabbing a metal spike in front of him. ”Get up,” he shouted. ”Get up. Get up, you dirty bastards.”
>
> There were half a dozen men lying there, half lying on the floor. Only two were able to pull themselves erect at once. The man nearest us, his shirt and face spattered with blood,

> made two attempts before he got on to his knees and then gradually on to his feet. He stood with his arms stretched out in front of him, trembling violently.
>
> ”Come on. Get up,” the sergeant shouted [in the next cell]. The man was lying in his blood on the floor, a massive figure with a heavy head and a draggled beard [...] "Why don't you kill me?” he whispered. ”Why don’t you kill me? I cannot stand it any more.” The samme phrases dribbled out of his lips over and over again. ”He”s been saying that all morning, the dirty bastard,” the sergeant said.»[37]

Som jeg skrev; det en får ut av slike «avhør» blir speilet av metodene som blir benyttet, enten det er snakk om psykisk tortur, slag og spark, eller å bevisst benytte falske inkriminerende utsagn for å spille fangene opp mot hverandre. Det man får ut av det grenser uansett mot å være verdiløst.

79. «Men hvor bla det av disse seks millionene som "forsvant" i perioden da dødsleirene var i virke?»

Svar: Det har aldri blitt troverdig dokumentert at seks millioner jøder har «forsvunnet» fra jordens overflate. Her vil jeg vise til tidligere innlegg i denne tråden, slik jeg slipper å gjenta meg selv så mye.

80. «Hvorfor ble grupper kollektivt satt i fangenskap. Hvorfor bla nettopp jødene satt i leirer hvor hygiene, sanitære forhold og

---

[37] A. Moorehead, *Belsen*. I: Cyril Connolly (red.), The Golden Horizon, Weidenfels and Nicholson, London 1953, s 109ff

mishandling var bevisst fra tyskernes side? Hvorfor ble tusener av jøder samlet i hop og skutt i ghettoer, og hvorfor ble hundretusener gasset ihjel? Hadde én kommandant gjort dette hadde det vært en tilfelidighet, men poenget er at nesten alle drev med organisert drap på jødene med samme metoder. Hvordan kunne dere gjort det uten at det bla klarert fra høyeste hold?»

Svar: De retoriske spørsmålene dine hviler på en rekke feilaktige premisser: Tyskerne benyttet store summer og ressurser på å holde orden og god hygiene i leirene, som vi har sett tidligere, for å holde dødsratene nede. Selv om mishandling fant sted, hadde ikke SS etter reglementet lov til å drive med den typen mishandling man ser dem gjøre i Hollywood-filmer, og eventuelle overtramp mot fanger fra SS ble straffet. At tusenvis av jøder ble samlet sammen i ghettoer er ikke nytt for meg, men at de var scene for massemord *er* nytt for meg. Og ingen ble gasset. Haugene med nakne lik du ser på bildene er offer for sykdom, og på tilstanden til likene ser en at de neppe kan ha vært arbeidsføre på flere uker før de døde, og neppe i stand til å gå på dagevis før de døde, og slett ikke inn i et gasskammer. Det er i så måte liten forskjell mellom konsentrasjonsleirer som Dachau og Bergen-Belsen og for eksempel Auschwitz (som liksom var man dødsleir). De var nakne fordi klærne deres inneholdt tyfusbærende lus, og klærne ble brent for å hindre mer sykdom. Man har aldri kunne vise til et eneste lik i en tysk konsentrasjonsleir som har dødd av giftgass.

81. «Grunnen til at Einsaztsgruppen ikke opererte i Norge eller andre land var fordi jødene her ikke var slavere, og dermed skulle spares til neste gang.»

Svar: Det er feilaktig at Einsatzgruppene var en slags mobile drapsenheter og at de bare var ute etter jøder. Einsatzgruppene var tilknyttet Sicherheitspolizei og Sicherheitsdienst, og hadde som oppgaver å sørge for tryggheten i okkuperte områder. I begynnelsen av krigen var det bare omtrent 4.000 mennesker som arbeidet i disse gruppene, og i hovedsak jobbet de med opprulling av og kamp mot illegale stridende (partisaner). Tallet vokste ut over krigen, og det samme gjorte antallet partisaner, særlig i Sovjetunionen. Svært mange medlemmer ble rekruttert fra lokalbefolkningen, for eksempel i Baltikum og til og med i Russland. Dessuten var det Einsatzgruppene som fikk den tvilsomme æren av å sørge for represalier, gjerne mot sivile, som oftest på grunn ulovlig krigføring mot tyske styrker. Selv om det er moralsk forkastelig etter nåtidens standard, var det ikke ulovlig etter internasjonal rett å skyte sivile som represalier for partisanvirksomhet. Dette var til og med nedfelt i allierte militærmanualer. Man hadde en del av den samme illegale aktiviteten i Norge, men i langt mindre grad; mindre partisanvirksomhet og færre represalier mot, eller henrettelser, av sivile.

At Einsatzgruppene ikke opererte i Norge hadde nok heller med at Norge var relativt fredelig jevnført med de fleste andre okkupert land. Det offisielle synet på jødene var at jødene var et eget folkeslag og ikke bare en religion, så om jøden bodde i Norge eller i Russland, var han fortsatt en jøde. Tyskerne behandlet likevel i praksis de «siviliserte» jødene i vest langt bedre enn de (ofte konservative) jødene i øst, så rase var ikke alt.

82: «Jøden skulle drepes ikke bare gjennom direkte henrettelser, men og ved arbdeidet i leirene.»

Svar: Det fantes ingen overordnet plan om å drepe alle jødene, ganske enkelt.

83: «Hvordan kan man bortforklare det faktum at gasskamrene hadde sin funskjon med å drepe flest mulig jøder?»

Svar: Det fantes intet gasskammer for å drepe mennesker. De eneste gasskamrene som fantes i Auschwitz er av typen vi ser plantegningene av, og ble konstruert for å desinfisere klær for å hindre spredning av tyfus.

84. «Jeg har faktisk sett disse gasskamrene med egne øyne og det har titusenvis av andre skoleelever i dette landet også gjort. Slutt med dette tøvet. Holocaust er den best dokumenterte hendelsen i vår historie.»

Svar: Nei, du og titusenvis av skoleelever har sett en rom du har blitt fortalt har fungert som gasskammer.

Det som er godt dokumentert, og udiskutabelt, er jødeforfølgelsen, antijødiske lover, tvangsflytting og internering av jøder. Holocaust vil derimot si at det var et folkemord styrt av staten, og i utgangspunktet trodde jeg selv også at dette var ekstremt godt dokumentert. Likevel ser man at materialet på dette punktet i beste fall er syltynt; det finnes intet bevis på at regimet planla å drepe alle jøder under tysk kontroll, det mangler bevis på at tyskerne satte opp leirer for å drepe så mange som mulig, og det kan heller ikke dokumenteres at 6 millioner jøder ble drept.

85. «At holocaust-revisjonister er mer vitenskapelige enn seriøse historikere ("ortodokse" som du velger å kalle dem - som om det var religion det var snakk om) er en blank løgn.»

Svar: Ortodoks «holocaustforsking» er pseudovitskaplig med religiøse undertoner. Den hviler nesten utelukkende på håndplukkede anekdotiske vitnemål etter krigen (som ikke blir utsatt for normal kildekritikk), mens man konsekvent ignorerer eller bortforklarer materiale fra krigen som taler for en løsning av jødespørsmålet etter krigen. I hovedsak står de ortodokse på samme sted som de gjorde etter Nürnberg-rettssakene var over. Man har riktig nok funnet frem til større antall anekdotiske vitnemål, som gjør at materialet deres har økt i kvantitet, men ikke i kvalitet. Man kan dessuten ikke i særlig grad snakke om fri forskning dersom enkelte konklusjoner medfører represalier.

86. «Og Ernst Nolte er først og fremst filosof, ikke historiker. Engasjert i debatt rundt Tysklands historie ja, men ikke historiker som sådan.»

Svar: Ernst Nolte er professor i moderne tysk historie, men også filosof.

87. «Dersom gasskamrene ikke hadde eksistert og millioner av jøder faktisk var blitt "omplassert i øst" - ikke myrdet av Einsatzgruppen og i gasskamre - ville tyske og andre anklagede, som risikerte dødsstraff, i Nürnberg, Warszawa, Frankfurt, Israel (det var mange rettssaker), selvfølgelig forsvart seg.»

Svar: Her blander du epler med appelsiner. Antallet jødiske ofre under andre verdenskrig kan mest sannsynlig måles i millioner, men av årsaker jeg har skrevet om tidligere er det umulig å komme til et sikkert tall. For antallet jødiske ofre finner man i flere ulike kategorier; kan man blande sammen jøder som ble drept i massehenrettelser på østfronten med jøder som bekjempet tyskerne i Den Røde Hær, med utvandrere, eller for den saks skyld, konvertitter fra jødedommen? Og selv om det fantes mange ofre og høye dødsrater i konsentrasjonsleirene, er ikke dette i seg selv bevis på at det fantes gasskamre for å drepe mennesker.

Tallet seks millioner er, som jeg har skrevet tidligere, basert på ryktene Dieter Wisliceny og Wilhelm Höttl hevdet å ha hørt av Eichmann, noe de vitnet om etter at krigen var over, selv om og Nahum Goldman (senere leder av World Jewish Congress), som en av flere jeg har nevnt tidligere, allerede i 1942 på profetisk vis «visste» at seks millioner jøder skulle bli drept. Mer troverdige forsøk på forskning har blitt gjort av eksempelvis Wolfgang Benz, men for å komme opp i tallet seks millioner har Benz vært kreativ gjennom dobbelttelling, oppblåsing av den jødiske befolkningen i Polen, ignorering av at jødisk utvandring fant sted, og alle jøder som ikke bodde på samme sted etter krigen blir regnet som drept av tyskerne. Nøkkelen og den store blanke flekken i dette flagrende lappeteppet finner man uansett i Russland, hvor tallene hele veien har vært svært usikre. Alle sovjetborgere kunne krysse av på den nasjonaliteten de ville i de sovjetiske folketellingene, og mange assimilerte jøder ble derfor listet opp som russere, mens de etter nazistisk definisjon ble regnet som jøder. Det var først i 1990, med nyåpnede grenser og jødisk masseemigrasjon til USA og Israel at man fant ut at de tidligere overslagene over jøder i Sovjetunionen var for lave. Så vi kan rett og slett ikke si noe sikkert — hverken om hvor mange som har «forsvunnet» eller hvor mange som ble drept.

Det som derimot er mye enklere, er å holde oversikten over de tyske dokumentene som peker mot et statstyrt folkemord på jødene, nemlig ingen, og som blir motsagt av stort sett alle dokumenter man finner som omhandler «den endelige løsningen» av jødespørsmålet. Raul Hilberg skrev boken «The Destruction of the European Jews» i 1961, og boken har etter dette blitt regnet som et standardverk som har kommet i flere reviderte utgaver. På tross av at Hilberg hevdet at det fantes «hundretusenvis» av dokumentariske beviser på en eksterminasjonspolitikk, gadd han tydeligvis ikke å ta dem med i boken. Han brukte over 1000 sider på tema det er konsensus om, som antijødiske tiltak, tvungen emigrasjon og opprettelse av konsentrasjonsleirer, før han kom til temaet om eksterminasjonsprosedyren, temaet til boken, som han bare viet 200!) sider til, og som utelukkende(!) var fundert muntlige vitnemål *etter* krigen. Ikke et *eneste* samtidig dokument i boken støttet tesen om et statstyrt folkemord — og dette fra mannen som av mange blir regnet som den mest erfarne og kunnskapsrike om kildematerialet i dette temaet.

Angående vitneutsagnene i rettsakene etter krigen legger jeg ikke så stor vekt på disse som du gjør, av gjentatte årsaker:

1 . Kildene er mer troverdige dess nærmere i tid og rom de er til hendelsene de skildrer. Hadde det eksistert et eneste tysk dokument fra krigen som nevnte en tysk politikk om å drepe alle jødene under tysk kontroll, hadde vi trolig vært enige om det meste her. Likevel dukker det ene tyske dokumentet etter det andre opp som tydelig legger vekt på konsentrasjonsleirenes økonomiske betydning, at slavearbeidernes helse måtte prioriteres for å øke produksjonen, og at «den endelige løsningen» på jødespørsmålet må skje etter krigen.

2 . Øyenvitneforklaringer er ikke så pålitelige som man tidligere trodde. De taper seg raskt i tid, blir lett forurenset, endrer seg over tid, og kan endres av spørsmålstillingen til intervjueren. Her har vi ironisk nok en ekspert som ble beskyldt for voldtekt av et øyevitne, på tross av at han var på direktesendt tv da voldtekten hendte:

> «Australian eyewitness expert Donald Thomson appeared on a TV discussion about the unreliability of eyewitness memory. He was later arrested, placed in a lineup and identified by a victim as the man who had raped her. The police charged Thomson although the rape had occurred at the time he was on TV. They dismissed his alibi that he was

> in plain view of a TV audience and in the company of the other discussants, including an assistant commissioner of police. The policeman taking his statement sneered, "Yes, I suppose you've got Jesus Christ, and the Queen of England, too." Eventually, the investigators discovered that the rapist had attacked the woman as she was watching TV - the very programme on which Thompson had appeared. Authorities eventually cleared Thomson. The woman had confused he rapist's face with the face the she had seen on TV.[38]

3 . Menneskene som hevdet å ha vært vitner til gassing utgjorde en ørliten minoritet av dem som hadde vært i konsentrasjonsleirer. Majoriteten hadde trolig på ett eller annet tidspunkt hørt om ryktene fra den polske undergrunnsbevegelsen i for eksempel Auschwitz, og flere av disse har bare gjenfortalt rykter de har hørt i leiren og presentert dem som egne opplevelser. Man må også være oppmerksom på at ryktene ble sendt på BBC i 1942, og at en del rett og slett hørte om gassing på radioen.

4 . Det er urovekkende stor forskjell mellom det dokumentariske bevismaterialet mot tyskerne og deres egne tilståelser, og flere tilsto ting vi i dag vet ikke er sanne.

5 . Vi vet at de allierte benyttet metoder som falske dødsdommer med løfte om frifinnelse dersom de anklagede vitnet som de allierte ville, i tillegg til trusler og i noen eksempler, tortur.

6 . Nürnberg, som «slo fast fakta» og la føringene for andre rettssaker etter krigen, hadde et suspekt juridisk

---

[38] M. Green, *Eyewitness Memory is Unreliable.* Hentet fra: http://www.visualexpert.com/Resources/eyewitnessmemory.html

grunnlag. I følge artikkel 19 skulle ikke retten være bundet av «technical rules of evidence», og trengte ikke finne bevis for «facts of common knowledge», noe retten selv definerte; for eksempel at tyskerne var skyldige i folkemord. Dessuten var det aktoratet som plukket ut alle dokumentene som skulle brukes i saken, og forsvaret hadde ikke tilgang til annet materiale enn hva aktoratet hadde plukket ut. Vitner for aktoratet ble ikke krysseksaminert, for eksempel for å finne ut om de snakket sant, så alle disse vitnemålene ble i realiteten regnet som sanne og uomtvistelige.

7 . Vitneforklaringene var derfor ofte internt inkonsistente (inneholdt selvmotsigelser) og eksternt inkonsistente (i strid med andre vitnemål). Når det gjelder forurensning med hverandre over tid, ser vi langt større variasjoner mellom de tidligste vitnemålene, hvor de blant annet skildret henrettelsesmetoder som skalleknusingsmaskiner, henrettelser med elektrisitet eller atombomber, til vitnene i all hovedsak senere samlet seg om Zyklon B.

Her har vi et eksempel på at dokumentene sier én ting, mens øyevitnene etter krigen sier noe helt annet, så jeg stoler mer på dokumentene enn på øyevitnene ettersom dokumentene både ligger nærmere i tid og rom og i større grad stammer fra den politiske ledelsen i Det tredje riket, mens vitnemålene i all hovedsak har dårlig kvalitet, ligger fjernere i tid, er i strid med tyske dokumenter fra krigen, og spriker mer dess nærmere i tid til hendelsene de kommer!

88. «Dere ville benektet at det fantes gasskamre, og dere hadde ville kunnet vise hvor disse millioner av jøder tok veien. Ingen SS-menn hevdet noen gang noe slikt - tvert imot.»

Svar: Hvordan kunne de «vite» at det *ikke* fantes gasskammer i en kaotisk krig? De kunne bare vite hva de visste, men ikke hva de ikke visste. Dessuten ville et hardnakket forsvar eller kverulering om eksistensen av gasskammer skade deres egen sak. Svært mange av disse SS-mennene risikerte dødsstraff, og ved å krangle om eksistensen av gasskammer ville de være nesten sikre på å få dødsstraff. Og for hva? Forsvare spøkelset Hitler? De fleste minimerte i steden deres egen rolle, og nektet sånn sett heller ikke på påstander vi i dag innser neppe er sanne, som f.eks. at tyskerne laget såpe av eller krympet hoder på jøder.

Det kom flere rapporter fra den polske undergrunnsbevegelsen fra våren 1942, blant annet med rapporter om massemord i Auschwitz — ikke med Zyklon B, men med pneumatiske hammere, elektriske bad og stridsgasser. Deretter ble det stille frem til 1944 da Vrba-Wetzler-rapporten kom. Vrba og Wetzler skrev trolig rapporten for å få våpenstøtte til den polske undergrunnsbevegelsen fra dem allierte. Werner Maser rettet knusende kritikk til disse to i boken *Fälschung, Dichtung und Wahrheit über Hitler und Stalin* (s. 344ff), hvor han omtalte rapporten som en

> «[...] samling utsagn fra andre fanger, ettersom de selv aldri hadde vært vitne til en gassing eller sett et gasskammer. Det de skrev om i rapporten hadde de blant annet hørt fra vennen deres, Filip Müller, og det de allierte fikk ut av rapporten var skildringer av rykter. I tillegg kan ingen av disse regnes som pålitelige. Vrba hadde en tendens til å overdrive, og Wetzler drømte om å være en poet. [...] Vitnene

> Wetzler og Vrba var ikke de eneste som fortalte historiene sine for å oppnå militær styrke til å frigjøre kameratene sine. [...] For å oppnå dette var propaganda, løgner og forfalskinger noe som kunne rettferdiggjøres i øynene til Vrba.»[39]

I februar 1945 gikk Pravda nesten berserk i Auschwitz og skrev om «dødssamlebåndet» - bokstavelig talt et elektrisk samleband som drepte hundrevis av fanger med elektrisitet på en gang og tippet dem ned i krematoriepipa. Pravda skrev også om gasskamre, men plasserte dem ikke i Birkenau, men i den «østlige delen av leiren».

Det var først i mai 1945 at tidligere fanger fra Auschwitz vitnet for en polsk kommisjon, med mellom andre Hendryk Tauber og Szlama Dragon. På dette tidspunktet er det sannsynlig at vitnemålene var forurenset av hverandre, ettersom de fremsto som langt mer homogne enn tidligere, og i tydelig kontrast til øyevitneforklaringene som var grunnlaget for Pravdas artikkel i februar samme år; disse øyevitnene var nå enige om at det var Zyklon B som ble brukt, og plasserte «gasskammeret» på samme sted.

Konklusjonen er altså at fra 1942 til 1945/46 var historiene om tyske massemord et eneste sammensurium av anklager om at tyskerne drepte jøder (i hovedsak i konsentrasjonsleirer) med damp, elektrisitet, syre, skalleknusingsmaskiner, Zyklon B, kokende vann, dieselavgass, samlebandskytinger, og så videre, før man fra 1945/46 og til omtrent 1960 hevdet at Zyklon B var mordvåpenet, og at nesten alle de tyske leirene hadde ett eller flere gasskamre. Fra omtrent 1960 til 1983 ble det hevdet at tyskerne drepte jødene med gass, men i hovedsak i fem eller seks dødsleirer i Polen. Gasskamrene i de vestlige leirene ble plutselig forkastet. Fra ommtrent 1983 til 1996 dukket gasskamrene i de vestlige leirene opp igjen på nytt, før gassingen i 1996 ble skildret som et ubetydelig «epifenomen», hvor tyskerne drepte jødene med primitiv råskap og primitive metoder overalt de traff på dem.[40]

---

[39] W. Maser, *Fälschung, Dichtung und Wahrheit über Hitler und Stalin.* Olzog Verlag, München 2004, s. 344-345

For å oppsummere 64 år med ortodoks «holocaustforsking» på dette temaet: Tyskerne drepte jødene på en rekke melodramatiske måter, før de drepte de med Zyklon B i nesten alle konsentrasjonsleirene, deretter bare i øst, deretter både i øst og i vest igjen, og til slutt var ikke gassingen så viktig likevel — en drepte tross alt jøder med det en hadde for hånden. Logisk, ikke sant?

Over: Den tyske historieprofessoren Werner Maser (1922-2007) rettet blant annet knusende kritikk mot Vrba-Wetzler-rapporten.

---

[40] Daniel Jonah Goldhagen, *Hitler's Willing Executioners*. Little, Brown, and Company, London, 1996.

89. «I tillegg har vi en hel rekke øyenvitner, deriblant Sonderkommandoene som arbeidet i gasskamrene, som jeg refererte til tidligere.»

Svar: Du skriver som om det er mange av dem, men jeg har bare kommet over romanen til Filip Müller, skrevet flere tiår etter og tydelig forurenset. Müller overlevde på mirakuløst vis ett og et halvt år som sonderkommando i Birkenau på trass av at sonderkommandoene etter den offisielle historien ble drept etter noen få måneder i tjeneste. Dessuten har vi plagiatet til sonderkommandoen Henry Bily, som kopierte hele avsnitt fra boken til Myklos Nyiszli — tilfeldigvis også feil i avsnittene Nyiszli skrev om sonderkommandoen Bily hevdet å ha arbeidet i. Er det flere enn disse?

90. «Transportlistene til dødsleirene taler sitt tydelige språk sammen med de restene av dokumentasjon som finnes (etter tyskernes forsøk på å tilintetgjøre sporene etter seg), og sammen med alle vitnemålene fra overgripere såvel som ofre.»

Svar: Jeg har etterlyst kommentarene dine til dokumentasjonen jeg har lagt fram tidligere om utsettelsen av den endelige løsningen av jødespørsmålet til etter krigen var over, men ikke fått noe svar. Du hevder samtidig at du sitter med dokumentasjon tydeligvis er viktig i dette spørsmålet. Vel, kom med denne dokumentasjonen dersom du har den!

For det andre er transportlistene langt fra komplette, på lik linje med dødsbøkene i Auschwitz. Man kan heller ikke bare legge sammen tallene man har og trekke fra antallet overlevende, ettersom det også var stor grad av transport av fanger mellom leirene. Legger man sammen alle listene blir det dobbelttelling, slik at mange fanger blir talt to eller flere ganger. Anne Frank ble til eksempel sendt til Auschwitz, men døde i Bergen-Belsen i 1945 — av tyfus.

91. «Bare det at du må ty til semantikk for å bortforklare konsept som sonderaktion er bevis nok for at argumentasjonsrekken din er uhyre tynn.»

Svar: Her har vi endelig noe som ligner et argument, men det er tydelig at du ikke har fått med deg hva jeg har skrevet. Begrep som «sonderaktion», «sonderbehandlung» og lignende er vanlige i tyske dokumenter fra Auschwitz og er paraplybegrep som omfattet mange deler av leirlivet, men ikke en eneste gang finner man en lenke mellom disse begrepene og mord i dokumentene. Blant annet finner vi begrepet i anledning konstruksjon av hygieniske fasiliteter, konfiskert eiendom, streiker, og i forbindelse med en slik streik i desember 1942 ble det skrevet om en sonderaktion som skulle omfatte alle sivilarbeiderne i Auschwitz, som etter din logikk da skulle tilsi at alle sivilarbeiderne ble gasset. De overlevde naturligvis denne sonderaktionen, fordi de 905 arbeiderne kom tilbake fra juleferie den 3. januar 1943! Termen sonderaktion kan derfor ikke ha vært synonymt med gassing.[41]

---

[41] Se C. Mattogno, *Special treatment in Auschwitz*. Theses & Dissertations Press. Chicago. 2004; *Baubericht für Monat Dezember 1942*, skrevet av Bischoff 6. januar 1943 . RGVA, 502-1-214, s. 2

92. «Det jeg lurer på er motivasjonen din bak å fornekte en av de mest veldokumenterte hendelsene i historien såpass intenst.»

Svar: Jeg har skrevet litt over hvor «veldokumentert» gassingen er med sine nøyaktig 0 tyske dokumenter, jevnført med et enormt materiale som forteller om antijødiske tiltak, tvungen emigrasjon, opprettelse av konsentrasjonsleirer og planer om deportasjon etter at krigen var over.

Motivasjonen min er vel omtrent den samme som din, vil jeg tro. Jeg skriver dette fordi jeg tror det er sannheten. Jeg trodde på den ortodokse historien før, siden det var noe «alle» visste. Jeg var skråsikker, arrogant, og samtidig ganske kunnskapsløs, i likhet med mange andre. Nå har jeg mitt klare perspektiv, men jeg tenker (i motsetning til deg?) med jevne mellomrom om jeg kan ta feil. Det burde alle gjøre, uansett hvilke perspektiv de lander på.

93. «Hvordan klarte du å finne dokumentasjon på antijødiske tiltak, tvandsflytting, slavearbeid og konsentrasjonsleire uten å se dokumentasjonen for masseutryddelsen av jøder (og andre)?»

Svar: Fordi både antijødiske tiltak, tvangsflytting og slavearbeid i konsentrasjonsleirene etterlot seg et tydelig og omfattende spor av dokumenter helt fra den politiske toppledelsen og helt ned til bunnen av det tyske byråkratiet. Dokumentasjon for et industrielt folkemord på jødene (og andre) finnes ikke og har mest sannsynlig aldri eksistert. Grunnen til dét er at konsentrasjonsleirene var en midlertidig løsning på jødespørsmålet, mens «den endelige løsningen» i form av emigrasjon skulle skje etter krigen. Dette er veldokumentert, men dokumentasjon på planlagt masseutryddelse har jeg derimot aldri sett.

94. «Du får gjerne tro at jeg har lite kunnskap om temaet kun fordi jeg ikke er enig med de heller spenstige slutningene dine, og det bryr meg fortsatt ganske lite.»

Svar: Hadde du vært kunnskapsrik om temaet og hatt mange gode kilder å vise til, ville det kanskje vært en bedre prioritering å vise kortene dine enn å fyre løs med tvilsomme dogmer, og attpåtil kalle meg en løgner. Hverken dogmer uten substans eller personangrep annullerer kildematerialet jeg har vist til.

95. «Jeg fastholder min tidligere teori at du har en eller annen motivasjon bak å ignorere de utrolige mengdene dokumentasjon for Holocaust som faktisk finnes (dokumentasjon både fra tyskerne selv og dere allierte).»

Svar: Motivasjonen min er at jeg tror den offisielle historien er usann. Jeg trodde også tidligere at det fantes rikelig med dokumentasjon på at tyskerne drev med et industrielt folkemord, og tilsynelatende ser historien troverdig ut. Og jeg trodde tidligere at alle som mente noe annet enten var nazister, idioter, eller begge deler.

Ser man derimot på hvilke kilder som ligger bak de bombastiske påstandene, har en et skrekkabinett av (i hovedsak) lite troverdige polske og jødiske kommunister som spredte all slags propaganda om overgrep under krigen for å få våpenstøtte fra britene, pluss noen få tyskere fra utstillingsrettssaker som risikerte dødsstraff. Ingen tyske dokumenter fra krigen sier *noe som helst* om et industrielt massemord gjennom gassing, eller på andre måter: ingen dagboknotater, brev eller annet. Ikke en tøddel. Dersom dette er «utrolige mengder dokumentasjon», er du enten særdeles kunnskapsløs eller en bløffmaker. Fakta er at påstandene om et industrialisert folkemord under krigen i all hovedsak er basert på muntlige vitnemål *etter* krigen som i all hovedsak motsier tyske dokumenter *fra* krigen, noe som i beste fall er suspekt.

Jeg ser naturligvis ikke bort fra at du har vært i et russisk arkiv og funnet mye ny informasjon som er ukjent for historikerne verden over, men frem til du viser denne nye informasjonen, vil jeg forbeholde meg retten til å ta påstandene dine med et hoderystende smil.

96. «Det viser seg gang etter gang at ledende 'forskere' innen holocaustfornektelse har tilknytninger til høyreekstreme om ikke rent ut nynazistiske miljø er. Dette styrker på ingen måte deres troverdighet.»

Svar: Du kan ikke avvise et argument som falskt bare fordi folk du ikke liker har det — eller i dette eksempelet at de har en påstått «tilknytning» til noen du ikke liker. Du må faktisk forholde deg til argumentene deres, for argumentene deres blir ikke falske på grunn av personangrepet på menneskene som fremsetter dem.

Selv om mange nazister også er revisjonister, vil ikke det si at revisjonist er det samme som nazist, like lite som Erasmus Montanus’ argumentasjon om at mor Nille er en sten.

Ellers, hvilke forskere er det du sikter til her? Revisjonistene utgjør ingen ensartet gruppe. Revisjonismen ble startet av Paul Rassinier, som var tidligere konsentrasjonsleirfange og kommunist, og en finner også de øvrige det politiske spektret — sosialister (Garudy), liberale (for eksempel Allen og Smith) og konservative (f.eks. Mattogno og Rudolf). Så kan vi naturligvis diskutere om en mann som Ernst Zündel, som er nazist, skal tas med her, eller om han skal regnes som en politisk aktivist.

97. «Ergo velger jeg å støtte mer på den overveldende majoritet av historikere, som med etterprøvbare metoder har dokumentert bortenfor enhver tvil at nazityskland med fullt overlegg planla og utførte et industrielt massemord på 6 millioner jøder og omtrent like mange andre grupper (slavere, sigøynere, homofile, osv).»

Svar: At majoriteten sier noe, er ingenting bevis i seg selv på at de har rett, og spesielt ikke når den ene konklusjonen i praksis er umulig å komme frem til uten karrieretap.

Du kan mene akkurat hva du vil, men hold deg i det minste til fakta. Jeg har etterlyst et dokument - som i tallet 1 - på at tyskerne planla og utførte et industrielt massemord. Frem til nå er har du ikke kunnet vise til noe slikt — ikke fordi du ikke er kompetent nok til å slå opp i bøker eller finne frem i arkiver, men fordi slik dokumentasjon rett og slett ikke finnes. Hadde tyskerne drevet med et industrielt massemord i en slik skala, ville det ha overlevd dokumenter som fortalte om det, på lik linje med dokumentene som omhandler mordene på omtrent halvparten av de hospitaliserte mentalt syke eller om lynsjingen av allierte piloter, som tross alt var små operasjoner opp mot et angivelig massemord på millioner av mennesker. Dokumentene som omhandler jødespørsmålet er derimot entydige, og snakker om en løsning på jødespørsmålet etter krigen i form av tvungen emigrasjon.

98. «Og du har kanskje en eller annen form for dokumentasjon på at 95% av all Zyklon B i perioden 1941-45 bla brukt mot insekter?»

Påstanden kommer fra Jean-Claude Pressac i boken Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers, og kommer av at leveransene av Zyklon B til Auschwitz ikke var kvantitativt ulike leveranser av Zyklon B til de leirene på tysk jord som det er enighet om blant både ortodokse og revisjonister ikke var åsted for gassing av mennesker. Mitt syn er at dette skyldes at Zyklon B bare ble brukt til desinfisering, mens Pressac ror mot land ved å vise til at bare en liten del ble benyttet til dreping.

99. «Forøvrig er det meningsløst å skille mellom tyske offisielle dokumenter og "nazi-propaganda", som du kaller det, all den tid Tyskland var en totalitær stat hvor NSDAP hadde full kontroll over hele statsapparatet.»

Svar: Jeg håper alt før første komma er en fleip fra din side. En slik generalisering er både feilaktig og farlig, ikke bare fordi propaganda istedet for ekte ordre ville ha fått det tyske byråkratiet til å bryte sammen, men samtidig fordi man også underminerer henrettelsene på østfronten, som i mange tilfeller faktisk er godt dokumentert av nøkterne tyske kilder. De er ikke «nazipropaganda», som du kaller dem.

100. «Jødene ble blant annet brukt til tvangsarbeid i stor grad. Auschwitz var i så måte både en arbeidsleir og en utryddelsesleir. Selv om nazistene så på utryddelsen av jødene som en ideologisk nødvendighet, ville de gjerne utnytte arbeidskraften deres også.»

Svar: Kan du vise til et eneste eksempel hvor Hitler sa at jødene måtte drepes? Det som var ideologisk nødvendig var å få jødene ut av Europa — men etter at krigen var vunnet. Å drepe den samme arbeidskraften tyskerne var helt avhengige av ville vært helt idiotisk, i strid med retningslinjene fra Richard Glücks (fra Himmler):

> ”The senior camp medical doctors will use all the means at their disposal to ensure that mortality rates in the several camps decrease substantially. [...] The camp medical doctors should supervise

> the nutrition of the prisoners more closely than before and submit proposals for improvements in conformance with the administrative measures of the camp commanders. These should not only be put on paper, but should be regularly monitored by the camp medical doctors. [...] The Reichsföhrer SS has ordered that mortality absolutely must be reduced."[42]

... ordren fra Oswald Pohl...

Den 26. oktober 1943 skrev Oswald Pohl dette til alle konsentrasjonsleirkommandantene:

> «In the context of armaments production, the concentration camps [....] are of vital significance to the war. [...]
>
> In the context of reeducation, it might have been insignificant in previous years whether a prisoner performed productive labor utav not. Now, however, prison labor is very significant. It is vitally important that all measures be taken by the commandants, leaders of V-Dienst (Information Services) and physicians to ensure the maintenance of health and the capacity of prisoners to work. Not from mere sentimentality, but because we need them with their sound bodies, because they must contribute to the great victory of the German nation: therefore we must insure the welfare of the prisoners.
>
> I am setting as a goal: A maximum of 10% of all prisoners may be incapable of work on account of illness. Through common endeavor, all responsible persons must achieve this goal. To achieve it, the following is necessary:
>
> 1 . A proper diet appropriate to the prisoner's task.
>
> 2 . Proper clothing appropriate to the prisoner's task.

---

[42] Nürnbergdokument NO-1523

> 3 . Application of all natural measures for health and hygiene.
>
> 4 . Avoidance of all unnecessary exertions which passe not directly required by the prisoner's task.
>
> 5 . Performance rewards. [...]
>
> I shall personally monitor compliance with the measures reiterated in this message.”[43]

...og dessuten i strid med Hitlers egne ordre om en endelig løsning på jødespørsmålet etter krigen, som jeg har vist til tidligere.

101. «I Auschwitz ble barn, gamle og mødre med barn uten videre sendt til gasskammeret, mens de som ble ansett som arbeidsdyktige fikk lov til å jobbe seg til døde i en eller annen fabrikk eller annet nazistene trengte tvangsarbeidere til.»

Svar: Hvor har du alt dette fra? Konkret, hva er kildene dine? Både barn, gamle og kvinner levde i leiren. Dette er dokumentert gjennom bilder ved frigjøringen av leiren, og dessuten gjennom de tyske Sterbebücher som registrerte dødsfallene i leiren, og skriver om både barn og eldre på over 80 år. Dette understøttes også av fotografier.

---

[43] G. Rudolf, *Lectures on the Holocaust*. 2001, s. 199; originalen finnes i Archiwum Muzeum Stutthof, 1-1b-8, s. 53ff

102. «For mer lesing om det tredje riket kan jeg anbefale "The Rise and Fall of the Third Reich" av William Shirer»

Svar: Jeg har tilfeldigvis lest boken til William Shirer fra perm til perm. Selv om boken er bra skrevet, er den basert på aktoratet sitt materiale fra Nürnberg, hvor Shirer var tilhører. Man kan ikke være så naiv at en tror at en får frem en balansert fremstilling av hva som hendte ved å ensidig og ukritisk støtte seg til aktoratet sitt ubalanserte materiale, samtidig som man ignorerer alt annet.

103. «Du forutsetter at nazistene med Hitler og Himmler i spissen var rasjonelle. Det var de ikke. Derfor brukte dere en hel masse ressurser som ellers kunne vært brukt ved fronten til å drepe jøder og andre de ikke likte.»

Svar: Hitlers ordre om jødespørsmålet er ikke til å misforstå, og snakker om å utsette «den endelige løsningen» i form av tvungen emigrasjon etter at krigen er over. Se for eksempel bordsamtalen i Hitler sitt hovedkvarter den 24. juni 1942.

104. «Holocaust var rasjonell ut i fra den verdensanskuelse Hitler hadde. Nazistene anså den "internasjonale sionismen" som en større trussel enn de allierte. Les dette utsagnet (fra Goebbels dagbøker, 14. februar 1942):

> **"The Fuehrer once more expressed his determination to clean up the Jews in**

> **Europe pitilessly. There must be no squeamish sentimentalism about it. The Jews have deserved the catastrophe that has now overtaken them. Their destruction will go hand in hand with the destruction of our enemies. We must hasten this process with cold ruthlessness" (s. 85-86).»**

Svar: Hitler var tydelig på at han ville utsette jødespørsmålet til etter krigen var over, for deretter å tvinge dem til å emigrere. Hvor i all verden har du det fra at den «internasjonale sionismen» etter Hitlers logikk var en «større trussel enn de allierte»? Det er i alle fall ikke fra arkivmaterialet, som her sier det stikk motsatte av det du skriver — at krigføringen var så viktig at den endelige løsningen på jødespørsmålet, i form av tvungen emigrasjon, måtte *legges på is* til etter krigen var over.

Det tar litt tid å bli vant med stilen til Goebbels. Han hadde en skrivestil som etter dagens standard er full av floskler, så for å finne meningen med ordene hans må vi støtte oss til andre dagboknotater og andre kilder. Jeg har dokumentert at Hitler på dette tidspunktet gav ordre om å utsette jødespørsmålet til etter at krigen var over, så det må ha vært dette Goebbels siktet til da ham viste til en samtale med Hitler. Goebbels kan derfor ikke ha ment fysisk tilintetgjørelse, men kan eksempelvis ha ment ødeleggelsen av jødene som maktfaktor.

Goebbels skrev dessuten følgende notat, som jeg er overrasket over at du ikke har tatt opp, fra 27. mars 1942:

> "Beginning in Lublin, the Jews passe now being deported from the General- gouvernement to the east. This is a somewhat barbaric procedure and not to be further described here. There is not much left of the Jews themselves. In general, one can state that 60 percent will

> have to be liquidated; only 40 percent will be able to be put to work.”

Isolert sett, og ved første øyekast, kan det se ut som om Goebbels skrev om massemord. Det er likevel tydelig, både fra avsnittet og andre dokumenter, at den «barbariske» prosedyren refererer til deporteringen av jødene. Ja, Goebbels så faktisk på tvungen masseevakuering av hele familier til Russland som «barbarisk». Termen «likvidere» refererer trolig til de omtrent 60 prosent som ble deportert, og «likviderte» som økonomisk, politisk og sosial maktfaktor. Han benyttet begrepet trolig som Hitler benyttet begrepet «ausrotten» - i overført betydning. (Eksempler på dette har jeg kommet med over.) De resterende 40 prosentene skulle benyttes som slavearbeidskraft for den tyske krigsinnsatsen til krigen var over, og deretter deporteres.

Den 7. mars 1942 benyttet Goebbels et langt mer edruelig språk, som etter mitt syn forklarer avsnittet 20 dager senere:

> «The Jewish question must be solved within the framework of Greater Europe. There are still over 11 million Jews in Europe. They must first be concentrated in the east. Eventually, after the war, they can be sent to an island, like Madagascar. At any rate, there will be no peace in Europe until the Jews are completely excluded from the European territory.”

Her bekrefter også Goebbels den tyske jødepolitikken: å deportere jødene fra Europa etter krigen, ikke å drepe så mange som mulig.

Etter Wannseekonferansen begynte tyske myndigheter å deportere jødene fra Polen mot øst, og at dette ikke var en eufemisme for mord blir også bekreftet av tyske dokumenter. Myndighetene som sto for mottaket av jødiske emigranter fra Polen fikk blant annet følgende ordre tidlig i 1942:

> «I am asking you to take great care to ensure that the Jews are received and correctly transported at their final destination, wherever you have decided that they should go; they should not, as has occurred in other cases, arrive at their final destination without any supervision at all, and then disperse themselves all over the countryside.»[44]
>
> "After their arrival in their new settlement areas, the Jews are to be placed under medical supervision for 3 weeks. Every case of suspected typhus infection must be reported to the responsible district physician without fail."[45]

Medisinsk overvåkning i tre uker dersom planen var å drepe dem? Neppe.

Og i mars 1942, litt over en måned etter dagboknotatet til Goebbels som du siterte:

> «On March 22, 1942, there was an evacuation of 57 Jewish families, a total of 221 persons, from Bilgoray to Tarnogrod. Every family was provided with a vehicle to transport their furniture and beds. The arrangements and supervision are to be taken over by the police and Special Service Command. The action went ahead according to plan and without

---

[44] J. Kermisz, *Dokumenty i materia y do dziejöw okupacij niemieckiej w Polsce*. Vol. II, ”Akcje” i ”Wysiedlenia,” Warsaw-Lodz-Krakau 1946, s. 11; Germar Rudolf. Lectures on the Holocaust, Theses & Dissertations Press. Chicago, 2005. s. 340

[45] Ibid., s. 15

> incident. The evacuated persons were lodged in Tarnogrod on the samme day.»[46]

Vi ser her at den «barbariske» prosedyren og «likvideringen» av jødene var eufemismer for tvungen emigrasjon. Dette var Hitlers vilje, som jeg også har dokumentert tidligere. Og disse dokumentene viser at førerviljen ble gjennomført.

Naturligvis fantes det mange som ikke var så heldige som jødene nevnte over. Jeg har for eksempel selv vist til den uheldige skjebnen til togtransporten av jøder fra Berlin, som i strid med tyske retningslinjer ble skutt i Riga 30. november 1941. Det finnes sikkert flere eksempler som dette, men poenget er at slike overgrep var unntak og i strid med Hitlers vilje, ikke motsatt.

105. «Auschwitz besto av 3 leire, hvorav kun én, Auschwitz II (Birkenau), var en utryddelsesleir.»

Svar: Jeg vet naturligvis godt at en hadde Auschwitz I (Stammlager), Auschwitz II (Birkenau) og fra høsten 1942 Auschwitz III (Monowitz), men nå diskuterer vi først og fremst Auschwitz som «dødsleir», og da ligger det implisitt at det er Auschwitz II vi snakker om.

Auschwitz I var i begynnelsen en konsentrasjonsleir for polske krigsfanger. Etter invasjonen av Russland tenkte tyskerne at de kunne dekke opp for mangelen på arbeidskraft ved å benytte russiske krigsfanger som slavearbeidskraft, og dem grunnla derfor den store Auschwitz II (Birkenau). De tyske plandokumentene omtalte Auschwitz II som en krigsfangeleir (K.G.L.), og aldri som en «utryddelsesleir». Slavearbeidskraft derfra ble benyttet i den kjemiske storindustrien som lå like i nærheten. Auschwitz III kom i drift i oktober 1942 og ble tilknyttet den kjemiske storindustrien på stedet.

---

[46] Ibid., s. 340

Fra 1942 var Auschwitz et deportasjonssenter for jøder fra Vest- og Sentraleuropa. Leiren (heretter i betydningen leirkomplekset) lå ved et jernbaneknutepunkt. Noen fanger ble registrert i leiren, mens andre fanger ble sendt videre til andre leirer. Noen transporter passerte til og med Birkenau uten å stoppe. I følge ortodoks historieskriving ble alle som ikke ble registrert i leiren drept, som om Auschwitz var en endestasjon.

Men det mest absurde i den ortodokse historien kommer her: Polske bønder arbeidet på jordene rett ved siden av Auschwitz II, mange av fangene arbeidet i storindustrien og på fabrikker i nærheten, både i militære og i sivile slike. Disse fangene hadde regelmessig kontakt med både andre fanger og tyske og utenlandske sivile. Dessuten var mange sivile firmaer og deres sivile arbeidskraft involvert i konstruksjonsarbeid i leirkomplekset, og i tillegg ble fanger stadig vekk satt fri, og fanger ble transportert fra Auschwitz I og II til andre leirer. Man må være rimelig naiv for å tro at et topphemmeleg og industrielt folkemord kan ha funnet sted under slike gjennomsiktige omstendigheter. Og vi kommer heller ikke unna naiviteten i den ortodokse historien som sier at tyskerne drepte de samme slavearbeiderne de var avhengige av i en tid med stor mangel på arbeidskraft, noe som blir motsagt av både sunn fornuft og tyske dokumenter som snakket om at dødsratene måtte ned.

106. «...og jeg vil nok en gang oppfordre alle til å finne frem en tysk ordbok, og sjekke betyningen av 'Ausrottung'. Det betyr 'utryddelse' (vernichtung), og ingenting annet. Dette er en nyttig lakmustest på din troverdighet.»

Svar: Det hjelper ikke mye å finne en tysk ordbok fra 2009 for å finne betydningen av et tysk ord på 1940-tallet. På tysk i 2009 har ordet bare en betydning, og det er å drepe. På 1940-tallet hadde ordet to betydninger; det kunne ha meningen drepe, men det kunne dessuten ha meningen «rykke opp med rot», for etymologisk sett er det den meningen ordet har. I denne konkrete konteksten er det klart at Himmler mener tvungen emigrering, ettersom han for eksempel viste til partiprogrammet, som naturligvis ikke sier et ord om massemord.

107. «Jeg kan ikke tenke meg at man var særlig opptatt av hygiene annet enn for vaktene i de rene dødsleirene. I de leirkompleksene som også innehold leire for krigsfanger, slavearbeidere e.l. (f.eks. Auschwitz, Treblinka) var man nok noe mer opptatt av dette.»

Svar: Både Auschwitz og Treblinka går for å være dødsleirer. Nå vet jeg ikke så mye om Treblinka, for leiren ble ødelagt og alt arkivmaterialet er borte, men tyskerne brukte store summer på hygienetiltak i Auschwitz, og ett av flere slike tiltak er bakgrunnen for denne diskusjonen — nemlig avlusingskamrene for å ta knekken på tyfusbærende lus.

108: «Bare for å ta det andre uttrykket fornektere ofte trikser med betydningen av, nemlig 'vernichten': dette betyr å tillintetgjøre, å ødelegge.»

Svar: Så da Hitler sa at de tyske intellektuelle måtte bli *vernichtet*, (som jeg viste tidligere) hadde ha konkrete planer om å skyte (eller drepe på annen måte) alle de tyske intellektuelle? Eller er det mulig at han ville «ødelegge» dem, som du selv skriver, i overført betydning og som politisk maktfaktor?

109. «Forøvrig er den direkte ordlyden i Himmlers tale "Wir haben das moralische Recht, wir hatten die Pflicht unserem Volk gegeniiber das zu tun, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen".»

Svar: Feil. Himmler sa: «Wir **hatten** das moralische Recht, wir hatten die Pflicht unserem Volk gegenüber das zu tun, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen.»

Som jeg skrev tidligere var det jødeevakueringen Himmler snakket om, og han viste her til partiprogrammet som implisitt sier at jødene skal utvises. Det sier naturligvis ingenting om mord. Det var derfor ikke slik at evakuering var en eufemisme for dreping, men dreping som var en eufemisme for evakuering. Himmler benyttet ordet i overført betydning, akkurat som Hitler brukte ordet tyske intellektuelle, for ikke engang Himmler kan ha ment at jødene bokstavelig talt hadde planer om å drepe 80 millioner tyskere!

Dersom du tolker dette utsagnet i retning av mord, skal da jobben med å drepe jødene ha vært avsluttet i begynnelsen av oktober 1943, i en tid da det fortsatt bodde millioner av jøder i Europa, og de ungarske jødene ennå ikke hadde blitt deportert.

For det andre var talene på den tiden, som jeg har skrevet tidligere, fulle av floskler og overdrivelser, og et tøft og spissformulert språk var ikke uvanlig.

Det finnes heller ikke noe bredere dokumentarisk materiale fra den tyske toppledelsen som understøtter tesen om et pågående (eller for den saks skyld avsluttet) industrielt massemord: I tillegg til at Himmler og Hitler forkastet konseptet om massemord som «bolsjevikisk» og «ugermansk» så sent som i 1940, vet vi at Hitler gav gjentatte klare ordre om at jødespørsmålet skulle løses etter krigen i form av deportasjon. Himmler sin propagandatale annullerer ikke på noen måte et bedre kvalitativt materiale.

Her er en engelsk oversettelse av Schlegelbergerdokumentet. Dette er tilfeldigvis helt samsvarende med Hitler sine egne utsagn i sitt eget hovedkvarter, som jeg har dokumentert tidligere, samt et notat i Goebbels' dagbok, hvor han refererte til en samtale med Hitler om jødespørsmålet:

> "Mr Reich Minister Lammers informed vi that the Führer had repeatedly declared to hinner that he wants to hear that the Solution of the Jewish Problem has been postponed until after the war is over. That being so, the current discussions are of purely theoretical value, in Mr Reich Minister Lammers' opinion. He will moreover take pains to ensure that, whatever else happens, no fundamental decisions passe taken without his knowledge in consequence of a surprise briefing by any third party."[47]

Dokumentet er mest sannsynlig fra mars eller april 1942, og overlater ikke noen tvil om at Hitler gav klare ordre om å utsette løsningen på jødespørsmålet til etter krigen. Hitler så på massemord som «ugermansk» og «bolsjevikisk», og snakket om at han kom til å saumfare hvor eneste by for å kaste ut jødene fra Europa etter krigen. Vi kan godt kalle dette etnisk rensing om du vil, men et statsstyrt massemord var det ikke.

---

[47] Bundesarchiv fil R.22/52

110. «For den som virkelig er ute etter å se hva som er dokumentert og hva som ikke er dokumentert angående Hitler, "jødespørsmålet" og mordet på millioner europeiske jøder og andre folkegrupper, så må man faktisk gå til faglitteraturen.»

Svar: Faglitteraturen er fin for å skaffe seg en viss oversikt over kildematerialet, men lev ikke i villfarelsen og tro at jeg ikke har lest faglitteratur om temaet. Jeg har trolig lest langt flere sider ortodoks historieskriving om dette temaet enn revisjonistisk. Tilsynelatende og på overflaten ser den ortodokse historien troverdig ut, men ser en nærmere på kildene, er de i hovedsak basert på etterkrigsvitnemål, eller i verste fall ingen primærkilder i det hele tatt, og som deretter blir regnet som dokumentert «sannhet» ved å låne fotnoter av hverandre. Så antallet hyllemeter er ikke noe bevis i seg selv på at påstandene er korrekte. En bok er ikke sterkere enn kildene den er bygd på, samme hvor flink man er til å skrive eller hvilken tittel en har. På samme måte som man ikke kan lage et godt måltid av råtten mat, kan man heller ikke skrive god og pålitelig historie med dårlige kilder. Gode kilder ligger nært i tid og sted og tåler indre og ytre kildekritikk. Kildene jeg har vist til i denne tråden har jevnt over vært samtidige skriftlige kilder, og dine har i all hovedsak vært andre og tredjerangs, ettersom du nesten bare har hvilt deg på øyevitner etter krigen, eller i verste fall «øyevitner» som bare «gjenforteller» hva de har «hørt» fra andre.

111. «Peter Longerichs fabelaktige The Unwritten Order viser hva "jødespørsmålet" betød i nazistenes planlegging på forskjellige tidspunkt, fra våren 1941 og utover. Han viser dynamikken i utviklingen og hvordan en politikk som i begynnelsen var rettet mot utdrivelse og deportasjon, endte i systematisk massemord på enorm skala.»

Svar: Jeg tror alle har fått med seg den demente teorien til Peter Longerich om telepatiske evner i det tyske byråkratiet, som forresten heller ikke fungerte særlig bra: Førerviljen var å utsette jødespørsmålet til etter at krigen var over.

Hvilken nye dokumenter er det Longerich har funnet som gjør det klart at tyskerne drev med et statsstyrt massemord på millioner av mennesker? Er svaret noe annet enn null?

112. «Christopher Brownings bok om utviklingen av "Den endelige løsningen" er likeledes ytterst lesverdig, og svært nøye dokumentert.»

Jeg tviler ikke på at Brownings bok dokumenterer den tyske politikken med antijødisk lovgiving, deportasjon og bruk av jøder som slavearbeidskraft på en glimrende måte, for dette er godt dokumentert. Likevel er jeg rimelig trygg på at Browning *ikke* nevner øyevitneskildringer om for eksempel elektrisitetshenrettelser i Belzek med et eneste ord, for å få vitnemålene om gass (med bensin- eller dieselmotorer eller flasker med karbonmonoksid) til å se mer konsistente ut enn de er. Men jeg spør som for Longerich: Hvilke nye dokumenter er det Browning har funnet som gjør det klart at tyskerne drev med en statsstyrt massemord på millioner av mennesker? Er svaret noe annet enn null?

Kan det ikke dokumenteres, hviler en bare på sprikende og mer eller (oftest) mindre troverdige øyevitneskildringer, som blir regnet som de minst pålitelige kildene i historiefaget. De er klart underlegne samtidige skriftlige kilder, som blir regnet som de sterkeste. De samtidige skriftlige kildene fra den politiske toppledelsen og det tyske byråkratiet forteller en helt annen, mer nøktern og mindre fargerik historie.

113. «We Wept Without Teers er en ekstrem sterk bok som bringer vitnemål fra en rekke tidligere "Sonderkommando"-medlemmer, altså mennesker som av tyskerne bla satt til å gjøre "grovarbeidet" i gasskamrene i Auschwitz. Flere av dem forteller her om opplevelsene sine for første gang.»

Svar: For det første er det litt av et mirakel at denne gjengen overlevde krigen, for i følge den ortodokse historien ble medlemmene av Sonderkommandoen drept for fote av tyskerne med jevne mellomrom for å skjule alle spor etter et topphemmeleg massemord i en leir utenforstående stadig kom til, og arbeidere gikk og kom fra. I tillegg var det en betydelig grad av transport av fanger mellom ulike leirer. På slutten av krigen ødela altså tyskerne systematisk alle dokumentariske spor, men lot disse øyenvitnene, selveste sonderkommendoene, spasere rett ut i frihet. Du synes ikke at dette er litt snodig?

Er vitneutsagnene deres skrevet ned kort tid etter at krigen var slutt, senest noen måneder etter at leiren ble frigjort, er de *langt* mer interessante enn om de er skrevet ned mange år etter, på grunn av risikoen for forurensning. Muntlige vitnemål så mange år etter er omtrent verdiløse, og særlig dersom de inneholder «vitnemål» fra folk som «sonderkommandoen» i Birkenau, Filip Müller, som sto i ledtog med Wetzler og Vrba, som fabrikkerte propaganda for å få våpenstøtte fra britene. Men boken er sikkert fantastisk rørende dersom man bare er naiv nok.

114. «Den polske historikeren Franciszek Pipers forskning om hvor mange som døde i Auschwitz er tilgjengelig. Han dokumenterer at av ca 1,3 millioner mennesker transportert til leiren, slapp bare ca 200.000 ut.»

Svar: Dersom tallene var så sikre, og det fantes så mye god dokumentasjon, ville neppe tallet på offer hos de ortodokse variere mellom 3.000.000 hos David Susskind (1986) og 630.000-710.000 hos Jean-Claude Pressac (1994). Sannheten er at Auschwitz fra 1942 var et deportasjonssenter for jøder fra Vest- og Sentraleuropa, for leiren lå ved et jernbaneknutepunkt. Noen fanger ble registrert i leiren, mens andre fanger ble sendt videre til andre leirer. Noen transporter passerte til og med Birkenau uten å stoppe. I følge ortodoks historieskriving ble alle som ikke ble registrert i leiren, drept, mens min vurdering er at de som ikke ble registrert skulle videre til andre leirer.

115. «Det finnes selvfølgelig utallige hyllemeter med litteratur om emnet. Jeg har bare nevnt noen få bøker jeg mener kan være nyttige å lese.»

Svar: Kvantitet av anekdotiske vitneutsagn, spekulasjoner og snodige teorier gir ikke kvalitet. Det gjør ikke mangelen på håndfaste bevis eller dokument mindre prekær.

116. «Om ikke annet kommer man til å forstå at du lyver når du sier at du har "dokumentert" at Holocaust ikke fanteri sted.»

Svar: For det første er det svært ufint å kalle andre løgnere, og i historikerkretser er dette en uskreven regel som bare blir brutt av en ørliten minoritet, som etter mitt syn heller ikke har folkeskikk eller skamvett.

For det andre er det ikke jeg som har dokumentasjonsplikten i denne saken. Det er du som har beskyldt tyskerne for et av de mest vanvittige lovbruddene i nyere historie, og da skal også dokumentasjonsplikten din være tilsvarende streng. Frem til nå har du nesten utelukkende hvilt deg på øyevitneskildringer som med tanke på omstendighetene i leirkomplekset, som jeg skildret over, er suspekte. Dokumenter som støtter tesen din om massemord er helt fraværende dersom man vurderer kildematerialet under ett.

117. «Dersom du hadde tatt deg bryet med å sjekke ville du sett at oversettelsen av «ausrotten» var den samme i 1906»

Svar: Jeg ser fortsatt den opprinnelige etymologiske meningen, nemlig å rykke opp med rot. Som jeg har vist tidligere er det vel ingen tvil om at Hitler ikke hadde planer om å drepe alle de tyske intellektuelle. Det er vel heller ingen tvil om at programmet (til NSDAP) Himmler viste til *ikke* inneholder et eneste ord om dreping av jøder. Og det er vel heller ingen tvil om at Emil Hacha *ikke* hadde planer om å drepe alle som sto for en prosovjetisk politikk i protektoratet. Med andre ord er det ingen tvil om at ordet ble benyttet i andre og mindre dramatiske sammenhenger enn om massemord.

117. «Ditt premiss er at det ikke foregikk noen systematisk tilintetgjørelse. Gitt dette premisset, må du nødvendigvis søke andre betydninger av "ausrotten" ("gjøre slutt på som økonomisk maktfaktor" eller l.), så enhver demonstrasjon av hva verbet faktisk betyr når brukt om mennesker vil for ham være av liten betydning.»

Svar: Se over. Poenget er at verbet ikke alltid hadde betydningen mord i bokstavelig forstand, og at det også ble brukt i overført betydning.

Den som har lest tyske tekster fra den tiden vil vite at tekstene ofte inneholder man helt annet og tøffere språk enn en har i dag, gjerne med følelsesladede spissformuleringer. Det tar tid å bli vant med en slik språkbruk, men etter hvert tar man det for dét det er. En langt mer nøktern og mindre oppblåst språkbruk finner en i det tyske byråkratiet, mens det meste som var ment for et publikum ofte inneholder spissformuleringene jeg skrev om over. Spissformuleringer med trusler mot jøder finner en langt tilbake hos den store tyske konservative høyresiden i Keiserriket, med andre ord lenge før Hitler ble antisemitt, så dette var et gammelt fenomen og slett ingen markør for massemord.

118. «Dette grunnpremisset er igjen basert på et helt nettverk av u- og halvsannheter, som for eksempel at de tyske gjerningsmenn under rettsprosessene mot bedre vitende ble tvunget/torturert/truet til å si at de utryddet folk i gasskamre.»

Svar: Man har her et stort avvik mellom dokumentasjon og bevismaterialer mot de anklagede og deres egne tilståelser. En kriminell i en rettssak vil prøve å unngå straff så godt han kan; han vil minimere sin egen rolle og vil ikke tilstå mer enn han må ut fra de tekniske bevisene mot ham. Når vi samtidig leser at det ikke finnes et eneste tysk dokument i en eller annen form som nevner noe som helst om gassing av mennesker i Auschwitz eller andre steder, er det etter min mening særdeles suspekt at de anklagede ikke bare tilsto langt mer enn de måtte ut fra bevisene mot dem, men at de også i mange tilfeller kom med overslag på drepte vi i dag vet er altfor høye. Man hadde etter min vurdering det samme i de stalinistiske utstillingsrettssakene, uten at jeg av den grunn ville ha brukt aktoratet sitt materiale eller tilståelsene til å skrive historie, rett og slett fordi begge deler er for upålitelig.

119. «For å rekapitulere litt ang. Rudolf Höss, Auschwitz-kommandant: han skrev i sine memoarer mens han satt i polsk fangenskap: "During previous interrogations I have put the number of Jews, who arrived in Auschwitz for extermination, at two and a half millions.[...]»

Svar: Så dette er altså kronvitnet ditt. En mann i polsk fangenskap som siterte tredjehånds informasjon mens han ventet på dødsstraff, tilfeldigvis var særlig lei seg for hva han hadde gjort mot polakkene, som han forresten ikke likte, sjonglerte med millionene mellom faktafeilene og kommer her med et tall på deporterte til leiren som ligger 1,2 millioner *over* tallet til Franciszek Piper.

Her er forresten en fin artikkel om Höss' famøse tur til Treblinka, hvor han blant annet hentet inspirasjon til massemord i 1942 *før* ham startet massemord i Auschwitz 1 1941![48]

120. «Han gir deretter sin egen kalkulasjon, som ender på 1.1 millioner drepte - et tall som stemmer overens med det senere forskning har kommet frem til, jf. Franciszek Piper.»

Svar: Som jeg skrev varierer tallene fra 630.000-710.000 og 3.000.000, og 1,1 millioner var vel bare ett av tre tall Höss kom med, om jeg husker riktig. Hvilke kilder er det forresten Piper har støttet seg til for å komme frem til 1,1 millioner drepte? Har han gjort som Hilberg, som nedtegnet tallet uten en eneste annen kilde enn Danuta Czechs «Kalandarium», som bare omhandlet transportene til Auschwitz, uten å ta hensyn til alle som ble sendt videre til andre leirer? Eller har han bare tatt ett av tallene til Höss?

---

[48] Committee on Open Debate on the Holocaust. *Höss*. Hentet fra: https://codoh.com/newrevoices/nrtkhoess.html

121. «Du og andre Holocaustfornektere påstår at det relative fraværet av dokumentarisk bevismaterialer for massemordet i Auschwitz tyder på at massemordet i Auschwitz ikke skjedde.»

Det finnes faktisk en god del materiale som er bevart fra Auschwitz, blant annet deler av de tyske Sterbebücher og hele arkivet til Zentralbauleitung. Sistnevnte arkiv fant man komplett i Russland, og viser at ingen bygninger i leirkomplekset ble bygd med formålet massemord. De viser også at tyskerne brukte store summer på hygienetiltak for å holde leirbefolkningen frisk. Vi har også bygningene slik de står i dag, som riktig nok er dels rekonstruert, men hvor man kan gjøre seg opp en mening om et massemord i en slik skala ville vært mulig, i en leir som langt fra var så isolert fra omverdenen at en kunne regne med å holde et massemord hemmelig. Men i bunn og grunn er det ikke jeg som har byrden med å komme med bevis på hverken det ene eller det andre, og jeg konstaterer fortsatt at påstandene dine om massemord i Auschwitz er helt udokumenterte.

122. «Det er selvsagt en absurd påstand, spesielt gitt det fakta, som Höss her vitner om i den siste setningen i utdraget gitt over, at slikt bevismateriale systematisk bla ødelagt.»

Dette vitnemålet blir ikke understøttet av en eneste kilde, så Höss står helt alene om å hevde at han fikk en slik ordre fra Reichsführer SS (Himmler). Naturligvis er det ingen som har funnet et slikt dokument.

123. «Revisjonistene er ukvalifiserte.»

Svar: Igjen, du kan ikke avfeie *kildematerialet* som falskt bare fordi du hevder at personene som *siterer* det ikke er kvalifiserte. Så lenge det ikke finnes avvik mellom dokumentene slik de står i arkivene og slik de blir formidlet videre, spiller det ikke noen rolle i det hele tatt om vedkommende som gjør det har doktorgrad eller ikke. Det er omtrent som å hevde at to pluss to ikke kan være fire dersom personen som hevder det ikke er matematiker. Dette er en ren *ad hominem*-tankefeil.

124. «Deres omgang med det (nøye utvalgte) dokumentariske materialet for å bevise sine hypoteser er helt uredelig.»

Svar: Hvem sikter du til her konkret, konkret på hvilken måte har de vært uredelig, og konkret hvilke feil har de gjort? For det andre er det mulig at du leter etter dokumenter for å bevise dine egne teser som sanne, men for meg (og de andre som kan grunnleggende metode) er det motsatt; jeg leter etter materiale som kan avsanne mine egne teser, men har frem til nok ikke funnet noe som overbeviser meg om at det for eksempel ble drept mennesker i gasskamre i Auschwitz. La meg være helt klar på dette; det finnes ingen som har fullstendig oversikt over alt kildematerialet på dette området; men dersom du innbiller deg at dokumenter som ikke omhandler massemord utgjør et ørlite mindretall, og som deretter blir håndplukket av historikere med en eller annen mørk agenda for å skjule et overveldende stort arkivmateriale som sier det motsatte, bør du snarest lese litt mer enn du skriver.

Påstanden om handplukking av dokumentmateriale er komisk med tanke på at de ortodokse såpass tungt hviler seg til materialet som ble håndplukket av påtalemyndigheten i Nürnberg for å bevise at tyskerne drev med et industrialisert folkemord. For Auschwitz sitt vedkommende har jeg ennå ikke sett et eneste troverdig dokument som taler for at det var et massemord på gang i leiren. Det finnes en god del bevart materiale, som jeg har skrevet tidligere, og det meste handler om kjedelige ting som konstruksjon, hygienetiltak og andre dagligdagse gjøremål, og ikke eksempelvis om langt mer saftige etterkrigshistorier om ville sexorgier i leiren, som man kan lese om i boken «Legions of Doom» av Rupert Butler.

125. «Dermed er din gjengivelse av det samme like uredelig.»

Svar: Her halter du på logikk. Det du ser på som uredelig er et spørsmål om perspektiv, og ikke et symptom på fordreiing eller løgn; jeg legger sterkere vekt på samtidige kilder enn du gjør; du legger sterkere vekt på muntlige vitnemål etter krigen. På sett og vis har jeg bare faglige problemer med at du har tatt et slik valg, men ikke moralske. Jeg mener at du gjør den samme feilen som jeg gjorde for mange år siden, men jeg vil ikke kalle deg uredelig eller en løgner ut fra perspektivet ditt alene. En slikt utsagn vil jeg bare benytte dersom du kommer med halvsannheter eller bevisst formidler feil. Manglende toleranse for, eller evne til innsikt i andre sine perspektiver, ser jeg på som et ungdomsfenomen som de fleste etter hvert vokser av seg.

126. «Her etterplaprer du David Irving som på sedvanlig løgnaktig vis har hevdet at "ingen historikere nevner dette dokumentet" og at memorandumet beviser at massemordet på jødene ikke fanteri sted, eller at Hitler ikke visste om det.»

Svar: Nok en gang «guilt-by-association» og mor-nille-er-ein-sten-resonnering etter følgende «logikk»: Jeg siterer det samme dokumentet som en annen historiker som i dine øye er en løgnhals, og dermed er jeg også en løgnhals. Ser du ikke det metodisk feilaktige i en slik argumentasjon? Jeg har ellers aldri skrevet noe om andre historikere sin bruk av Schlegelbergerdokumentet, og Irvings påstand får stå for Irvings regning. Du kan vel neppe holde meg ansvarlig for hva Irving har skrevet.

127. «Richard Evans (http://www.phdn.org/negation/irving/EvansReport.pdf , s. 217-228) gav i den forbindelse en ytterst grundig gjennomgang av dette dokumentet og dets kontekst, og konkluderte med at Irvings fortolkning av det er "absurd".»

Svar: Evans kom med en grundig gjennomgang av dokumentet og konteksten, men etter mitt syn tar ham feil og lander ustøtt i bestillingsverket sitt fra Deborah Lipstadt. Schlegelbergerdokumentet må man etter mitt syn se i sammenheng med Luthers memorandum fra 19. august 1942, som Evans av en eller annen grunn ikke nevner med et eneste ord i alle de sirlige små detaljene. Memorandumet inneholder en oppsummering av Tysklands jødepolitikk, og er tilfeldigvis helt i tråd med Schlegelbergerdokumentet i at den endelige løsningen på jødespørsmålet, ikke bare løsningen på mischlingespørsmålet, som Evans feilaktig hevder, skulle utsettes til etter at krigen var over. I Luthers memorandum kommer det helt klart frem at tyskerne på dette tidspunktet ikke drev med dreping av jøder, men med ghettoisering og utnyttelse av jødisk slavearbeidskraft, før de overlevende jødene skulle utvises fra Furopa etter at krigen var over:

> «On the occasion of a reception by the Reich Foreign Minister on 26 November 1941 the Bulgarian Foreign Minister Popoff touched on the problem of according like treatment to the Jews of European nationalities and pointed out the difficulties that the Bulgarians had in the application of their Jewish laws to Jews of foreign nationality.
>
> The Reich Foreign Minister answered that he thought this question brought by Mr. Popoff not uninteresting. Even now he could say one thing to him, that at the end of the war all Jews would have to leave Europe. This was the unalterable decision of the Fuehrer and also the only way to master this problem, as only a global and comprehensive solution could be applied and individual measures would not help very much."[49]

Med andre ord var Hitlers ordre som nevnte i Schlegelbergerdokumentet, tydelige. De dreide seg om situasjonen til jødene på kollektivt grunnlag, og han snakket om en endelig løsning på jødespørsmålet i form av tvungen emigrasjon etter at krigen var over; dette er helt i samsvar med Luthers memorandum. Med andre ord var det etter dette ingen planer om å drepe alle jøder på kollektivt grunnlag under krigen.

---

[49] Nürnbergdokument NG-2586-J; A. Butz, *The Hoax of the Twentieth Century*. Institute for Historical Review, 1976, s. 205-206, 208-210

Det finnes også flere dokumenter som understøtter dette, blant annet fra Hitler selv den 24. juni 1942, da han sa at han ville sende jødene ut fra Europa etter at krigen var over. I september 1942 får vi på nytt bekreftet dette gjennom de såkalte "Richtlinien für die Führung von Wirtschaft in den besetzten Ostgebieten", som sier at løsningen på jødespørsmålet vil skje etter krigen. Og det en lang rekke dokumenter som sier noe om bruk av jødisk slavearbeidskraft i rustningsindustrien, men altså ikke et eneste dokument som sier noe om et tysk industrielt massemord.

128. «Forskningslitteraturen baserer seg på alt tilgjengelig kildemateriale, både samtidige dokumenter, nedtegnelser og øyenvitneskildringer, og ettertidige vitnemål fra ofre såvel som overgripere.»

Svar: Nå er det som jeg har skrevet over ingen som har fullstendig oversikt over det samlede kildematerialet, men etter min mening er det en påfallende diskrepans mellom hvilken kildene faktisk sier og hva det ofte blir konkludert med og tatt som sannhet.

129. «En betraktning og analyse av det samlede materialet viser tydelig hva som foregikk med nazistene og de europeiske jødene under krigen.»

Hvem er det egentlig som har gjort en slik analyse av «det samlede materialet»? Den dagen noen greier det, skal jeg med glede lese boken.

130. «Her lyver du igjen: Vitnemål fra en SS-MANN: Pery Broad, 1945:

[...] At present, after the evacuation of Auschwitz and the burning of all papers and records, the fate of millions of people is completely obscure.

Vitnemål fra en Sonderkommando-mann: Henryk Tauber, 1945:

From time to time, the SS would bring whole truckloads of papers, documents and files that had to be burned under their control. During the incineration of these papers, I noticed great stacks of records of dead people and death notices.»

Svar: Jeg skal bryte ned dette i to deler:

Punkt én går på påstanden om at Himmler gav en ordre om å ødelegge alle dokumenter etter hver «operasjon». En slik ordre fra Reichsführer SS har aldri blitt funnet. Vitnemålet til Pery Broad, som både er fullt av feil, og som Broad selv måtte medgi i Frankfurt var tuftet på rykter han hadde hørt i leiren[50], ser ut til å snakke om brenning av dokumenter i forbindelse med evakueringen. Det er ikke snakk om brenning av dokumenter mens leiren var aktiv.

Vitnemålet til Hendryk Tauber, som et annet sted påsto at han sendte røyksignaler til allierte fly fra krematoriepipene, er heller ikke bevis på at det fantes en slik ordre fra Himmler. Og samtidig kan jeg ikke dy meg fra å se på brenning av «lastebillass» med dokumenter «fra tid til annen» med inkriminerende dokumenter, som en overdrivelse. Det er greit nok at tyskerne var glade i å produsere dokumenter, men det får nesten være grenser for parodien.

Punkt to går på påstanden om at alt materialet ble ødelagt. Dette er rett og slett feil. De tyske Sterbebücher fra Auschwitz finnes i russiske arkiver, til og med 1943. Hele 1944 og januar 1945 mangler, men finnes kanskje forlagt i russiske arkiver. Dødsbøkene kan med andre ord være helt komplette, så jeg håper at også de resterende bøkene dukker opp.

For det andre er det slik at brenning av arkivmateriale i seg selv ikke er noen markør for folkemord. Det er normalt å brenne dokumenter man ikke vil skal falle i hendene på fienden. Tyskerne ødela mye av arkivmaterialet sitt fra okkupasjonen av Norge, fra alt fra Gestapo eller SD til militære flyplasser, men det vil naturligvis ikke si at tyskerne hadde planer om folkemord på nordmenn. Alt vi kan si er at dokumentene som ble ødelagt sannsynligvis ville ha vært svært interessante å lese i ettertid, men vi kan ikke trekke slutninger ut fra dokumenter som ikke finnes — det sier seg selv.

---

[50] B. Naumann, *Auschwitz.* Athenaum- Verlag, Frankfurt 1965, s. 200

131. «Og altså Höss' vitnemål, gjengitt over. I memoarene sine skriver han at han personlig destruerte en masse bevismateriale relatert til massemordet og antall drepte etter hver "Aktion". At selve ordren om å destruere inkriminerende dokumentasjon ikke har overlevd, er knapt besynderlig.»

Svar: Så vitnemålet til Höss er bevis på at vitnemålet til Höss er rett? Dette er ren sirkelargumentasjon.

Tyskerne begynte ikke med å brenne dokumenter for moro skyld i januar 1945, men fordi det var standardprosedyre. Og noe slikt kom trolig etter en skriftlig ordre. Det som derimot ikke er bevart, og som ikke blir understøttet av en eneste annen kilde enn Höss, er samtidige beviser for påstanden din om en spesiell ordre fra Himmler om å brenne alt materialet med visse mellomrom i Auschwitz. Det gir lite mening å føre dokumentasjon i det hele tatt, hvis man uansett bare produserte den for å ødelegge den.

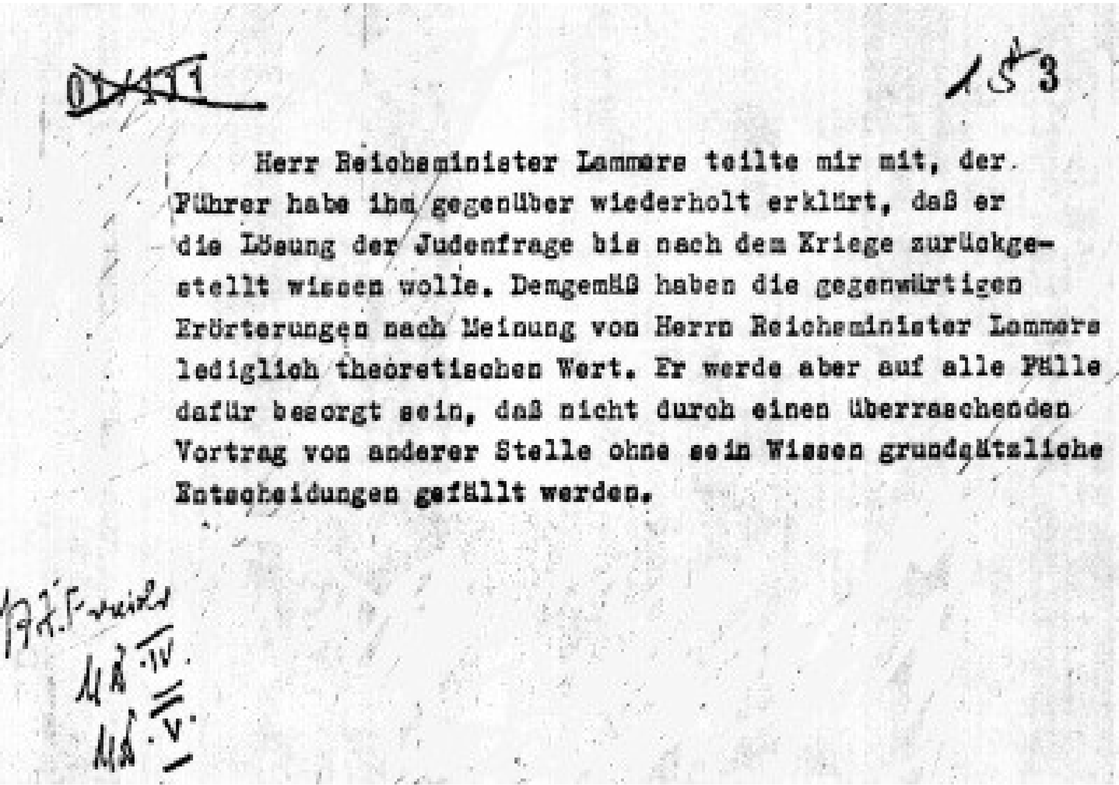

~~01111~~ 153

Herr Reichsminister Lammers teilte mir mit, der Führer habe ihm gegenüber wiederholt erklärt, daß er die Lösung der Judenfrage bis nach dem Kriege zurückgestellt wissen wolle. Demgemäß haben die gegenwärtigen Erörterungen nach Meinung von Herrn Reichsminister Lammers lediglich theoretischen Wert. Er werde aber auf alle Fälle dafür besorgt sein, daß nicht durch einen überraschenden Vortrag von anderer Stelle ohne sein Wissen grundsätzliche Entscheidungen gefällt werden.

19.4. [illegible]

[illegible] IV

[illegible] V